

ENERGETICKÝ REGULAČNÍ ÚŘAD

Masarykovo náměstí 5, 586 01 Jihlava

Sp. zn. OSR-02634/2018-ERU

V Ostravě dne 23. května 2018

Č. j. 02634-7/2018-ERU

ROZHODNUTÍ

Energetický regulační úřad jako věcně příslušný správní orgán dle ust. § 18 zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „energetický zákon“), a dle ust. § 23 odst. 11 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele ve znění pozdějších předpisů“), ve správním řízení sp. zn. OSR-02634/2018-ERU zahájeném dne 19. března 2018 z moci úřední dle ust. § 78 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), v návaznosti na ust. § 46 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), s obviněným z přestupku, kterým je společnost **BOHEMIA ENERGY entity s.r.o.**, se sídlem Praha 1 - Nové Město, Na Poříčí 1046,1047/24-26, PSČ 110 00, IČO: 27386732, ve věci podezření ze spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 30. června 2017 (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017“), přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 5. června 2017 (dále jen „energetický zákon ve znění účinném do 5. června 2017“), přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, 8 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 31. prosince 2016 (dále jen „zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016“), a pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, rozhodl

takto:

- I. **Obviněný z přestupku**, společnost **BOHEMIA ENERGY entity s.r.o.**, se sídlem Praha 1 - Nové Město, Na Poříčí 1046,1047/24-26, PSČ 110 00, IČO: 27386732 (dále jen „účastník řízení“), **se uznává vinným ze spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017**, kterého se účastník řízení dopustil tím, že jakožto prodávající užil v rozporu s ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 a ust. § 4 odst. 3 věta druhá téhož zákona ve spojení s ust. písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu agresivní obchodní praktiku, neboť požadoval po spotřebiteli – panu [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] (odběrné místo elektřiny: EAN [REDAKCE] na adrese [REDAKCE]) – dvěma dílčími skutky platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které mu účastník řízení

dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal, a to prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDACTED] (řádna fakturace) ze dne 8. března 2017 (za období od 20. prosince 2016 do 2. března 2017) a faktury č. [REDACTED] (konečná fakturace) ze dne 12. dubna 2017 (za období od 3. března 2017 do 28. března 2017).

- II. Účastník řízení se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017,** kterého se účastník řízení dopustil tím, že jakožto prodávající užil v rozporu s ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 a ust. § 4 odst. 3 věta druhá téhož zákona ve spojení s ust. písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu agresivní obchodní praktiku, neboť požadoval po spotřebiteli – panu [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED] (odběrné místo plynu: [REDACTED] na adrese [REDACTED]) – platby za sdružené služby dodávky plynu, které mu účastník řízení dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal, a to prostřednictvím faktury (daňového dokladu) č. [REDACTED] ze dne 28. března 2017 (za období od 8. prosince 2016 do 16. března 2017).
- III. Účastník řízení se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017,** kterého se účastník řízení dopustil tím, že jakožto obchodník s elektřinou (držitel licence na obchod s elektřinou č. 140504814) v rozporu s ust. § 30 odst. 2 písm. m) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 nesdělil neprodleně na žádost zákazníka (spotřebitele) pana [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], ze dne 19. října 2016, datum ukončení dodávky elektřiny do odběrného místa elektřiny EAN [REDACTED] na adrese [REDACTED] (přestože o to uvedený zákazník výslovně požádal v rámci výpovědi smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny ze dne 19. října 2016).
- IV. Účastník řízení se uznává vinným ze spáchání přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017,** kterého se účastník řízení dopustil tím, že jakožto obchodník s plynem (držitel licence na obchod s plynem č. 240705565) v rozporu s ust. § 61 odst. 2 písm. m) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 nesdělil neprodleně na žádost zákazníka (spotřebitele) pana [REDACTED], nar. [REDACTED], bytem [REDACTED], ze dne 7. října 2016, datum ukončení dodávky plynu do odběrného místa plynu [REDACTED] na adrese [REDACTED] (přestože o to uvedený zákazník výslovně požádal v rámci výpovědi smlouvy o sdružených službách dodávky plynu ze dne 7. října 2016).
- V. Účastník řízení se uznává vinným ze spáchání 8 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016,** kterých se účastník řízení dopustil tím, že jakožto prodávající neposkytl minimálně 8 spotřebitelům, a to konkrétně

	Spotřebitel	Odběrné místo	Číslo smlouvy	Datum uzavření smlouvy
I	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]	[REDACTED]

2						16. května 2016
3						18. května 2016
4						6. července 2016
5						27. července 2016
6						11. srpna 2016
7						30. srpna 2016
8						10. prosince 2016

(dále souhrnně jen „Spotřebitelé“), informace dle ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, neboť tyto jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem neinformoval nejpozději v den uzavření smlouvy o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu), když tuto informaci neuvedl ani v obchodních podmínkách, ač smlouva uzavřená mezi účastníkem řízení a jednotlivými Spotřebiteli odkazovala na obchodní podmínky.

VI. Účastník řízení se uznává vinným ze spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, kterého se účastník řízení dopustil tím, že jakožto prodávající neposkytl spotřebitelům informace dle ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, neboť nejméně šesti dílčími útoky uskutečněnými ve dnech 7. října 2016, 14. října 2016, 29. listopadu 2016, 4. ledna 2017, 11. ledna 2017 a 13. ledna 2017 neinformoval spotřebitele jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu), když tyto informace nejméně v uvedených dnech neuvedl na internetových stránkách www.bohemiaenergy.cz, které provozuje.

VII. Podle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona se účastníku řízení za spáchání pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, 8 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, ukládá **úhrnná pokuta ve výši 120 000 Kč** (slovy: sto dvacet tisíc korun českých), která je splatná dle ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 19918.

VIII. Podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu a ust. § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky

nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, se účastníku řízení ukládá povinnost uhradit **náklady řízení ve výši paušální částky 1 000 Kč** (slovy: jeden tisíc korun českých). Náklady řízení jsou splatné do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Energetického regulačního úřadu vedený u České národní banky, se sídlem Praha 1, Na Příkopě 28, PSČ 110 03, č. ú. 19-2421001/0710, variabilní symbol 19918.

Odůvodnění

I. Úvod

Dne 19. března 2018 zahájil Energetický regulační úřad (dále jen „Úřad“) ve smyslu ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky v návaznosti na ust. § 46 správního řádu s účastníkem řízení správní řízení sp. zn. OSR-02634/2018-ERU z moci úřední ve věci podezření ze spáchání:

- pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017,
- přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017,
- přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017,
- přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017,
- 8 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016,
- pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017.

Správní řízení bylo zahájeno na základě výsledků kontrol sp. zn. 06039/2017-ERU a sp. zn. 00492/2017-ERU dle ust. § 5 odst. 2 písm. b) zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád), v tehdy účinném znění.

II. Kontrolní zjištění

V průběhu provedených kontrol na základě doručených oznámení o zahájení kontroly shromáždil kontrolní orgán podklady pro zjištění stavu věci, na základě kterých vyhotovil dne 31. srpna 2017 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č.j. 06039-12/2017-ERU, a dne 29. května 2017 Protokol o kontrole č. [REDAKCE], č. j. 00492-64/2017-ERU.

Kontrolou vedenou pod sp. zn. 06039/2017-ERU provedenou u účastníka řízení v postavení držitele licence na obchod s elektřinou a licence na obchod s plynem bylo zjištěno, že účastník řízení vůči spotřebiteli – panu [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] (dále jen „[REDAKCE]“), užil agresivní obchodní praktiku tím, že po tomto spotřebiteli požadoval platbu za sdružené služby dodávky elektřiny a plynu, které mu dodal i přesto, že si je spotřebitel od něj neobjednal. Dále bylo zjištěno, že účastník řízení panu [REDAKCE], který vypověděl smlouvy o dodávkách elektřiny a plynu, na žádost [REDAKCE] neprodleně nesdělil pro odběrné místo elektřiny ani plynu datum ukončení smluv o dodávkách elektřiny a plynu.

Kontrolou vedenou pod sp. zn. 00492/2017-ERU provedenou u účastníka řízení bylo zjištěno, že účastník řízení při výkonu licencované činnosti

- a) minimálně 8 Spotřebitelů neinformoval jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení sporů (včetně internetové adresy tohoto subjektu),
- b) minimálně v období od 7. října 2016 do 13. ledna 2017 neuvedl na internetových stránkách, které provozuje, informaci o subjektu mimosoudního řešení sporů (včetně internetové adresy tohoto subjektu),
- c) minimálně v období od 1. května 2016 do 31. prosince 2016 neuvedl informace o subjektu mimosoudního řešení sporů (včetně jeho internetové adresy) v obchodních podmínkách, pokud na tyto podmínky smlouva uzavřená mezi prodávajícím a spotřebitelem odkazuje,

čímž porušil povinnosti dané ust. § 14 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v tehdy účinném znění.

Účastník řízení vůči kontrolním zjištěním uvedeným v protokolech o kontrole č. ██████████, č. j. 06039-12/2017-ERU, a č. ██████████, č. j. 00492-64/2017-ERU, nepodal námitky.

III. Průběh správního řízení

Na základě skutečností zjištěných při provedených kontrolách zahájil Úřad po vyhodnocení všech zjištěných skutečností podle ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky v návaznosti na ust. § 46 správního řádu správní řízení sp. zn. OSR-02634/2018-ERU z moci úřední. Oznámení o zahájení správního řízení ze dne 16. března 2018, č. j. 02634-3/2018-ERU, bylo účastníku řízení doručeno dne 19. března 2018. Prostřednictvím oznámení o zahájení správního řízení byl účastník řízení současně poučen o právu podat návrhy na doplnění řízení ve smyslu ust. § 36 správního řádu a o možnosti požádat o nařízení ústního jednání, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv, ve smyslu ust. § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Dne 16. března 2018 převzal správní orgán do správního spisu sp. zn. OSR-02634/2018-ERU kontrolní spisy vedené pod sp. zn. 06039/2017-ERU a sp. zn. 00492/2017-ERU, o čemž vyhotovil téhož dne Záznam o vložení do spisu, č. j. 02634-2/2018-ERU.

Dne 3. dubna 2018 zaslal správní orgán účastníku řízení Vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a doložit majetkové poměry, č. j. 02634-5/2018-ERU, ve kterém informoval účastníka řízení v souladu s ust. § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí před vydáním rozhodnutí ve věci. Zároveň bylo účastníku řízení sděleno, co je považováno za podklady rozhodnutí, a byla mu dána možnost doložit správnímu orgánu doklady svědčící o jeho aktuálních majetkových poměrech, a to vše do deseti kalendářních dnů od doručení. Vyrozumění bylo účastníku řízení doručeno dne 3. dubna 2018.

Účastník řízení se k věci vyjádřil přípisem ze dne 4. dubna 2018 označeným „Věc: vyjádření se k Oznámení o zahájení správního řízení“ (ve spise založeno pod č. j. 02634-6/2018-ERU). Účastník řízení uvedl, že se skutečnostmi uvedenými v oznámení o zahájení správního řízení neztotožňuje, přičemž konkrétně uvedl následující. Účastník řízení shrnul, že dne 8. února 2012 ██████████ uzavřel smlouvu o sdružených službách dodávky

elektriny a/nebo zemního plynu s právním předchůdcem účastníka řízení – společností GLOBAL IMPORTER, a to na dobu neurčitou pro obě odběrná místa: OM [REDAKCE] a OM [REDAKCE]. Účastník řízení odeslal [REDAKCE] v důsledku doručené výpovědi ve vztahu k oběma odběrným místům písemné potvrzení o ukončení dodávky ke dni 31. červenci 2017. Účastník řízení tedy žádost o ukončení smlouvy akceptoval, tuto akceptaci zákazníkovi zaslal a očekával ukončení smlouvy k uplynutí výpovědní doby (tedy k 31. lednu 2017). Dle účastníka řízení tedy není pravdivé tvrzení, že by zákazníka o ukončení smlouvy neinformoval, jak je uvedeno v oznámení o zahájení správního řízení.

Ke změně dodavatele v uvedeném termínu však nedošlo, tedy v rozporu s žádostí zmocněnce [REDAKCE] nebylo o odběrné místo požádáno a proces změny dodavatele z důvodu ležících na straně zmocněnce [REDAKCE] nebyl zahájen. Dle účastníka řízení tedy reálně hrozilo, že se [REDAKCE] ocitne bez dodávek, aniž by se tak stalo jeho zaviněním ([REDAKCE] udělil řádně a včas plnou moc k zahájení procesu změny dodavatele a poskytl veškerou požadovanou součinnost), a to s ohledem a pochybení zmocněnce [REDAKCE].

Dle účastníka řízení je zákazník na nutnost sjednání nové dodávkové smlouvy včas řádně upozorněn, a to dopisem, který účastník řízení adresoval i [REDAKCE] (v tomto dopise mu oznamoval ukončení smlouvy k 31. lednu 2017). Aby se [REDAKCE] nedostal do stavu bez dodávek komodity (k čemu by jistě došlo), pokračoval účastník řízení v dodávce komodity do obou odběrných míst i po 31. lednu 2017. Účastník řízení má za to, že jednal zcela jednoznačně ve prospěch [REDAKCE], a to za účelem minimalizace škody, která by na straně [REDAKCE] vznikla, pokud by byla dodávka komodity přerušena.

Účastník řízení dále uvedl, že s přerušením dodávky a/nebo demontáží měřidla a následně namontováním nového měřidla jsou spojené poměrně vysoké poplatky. Z praxe je účastníkovi řízení známo, že takové výdaje zákazníky zatěžují mnohem více, než administrativní nesrovnalosti související se změnou dodavatele. Dle účastníka řízení [REDAKCE] v souvislosti se setrváním u účastníka řízení nevznikla žádná škoda.

Účastník řízení tedy odmítá skutečnost, že by se dopustil agresivní obchodní praxe. Účastník řízení ve smyslu znění ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele volbu [REDAKCE] nezhoršoval a nijak mu jí nestěžoval. Dle sdělení účastníka řízení byla naopak vůle [REDAKCE] změnit dodavatele akceptována a v tomto duchu zaslal účastník řízení [REDAKCE] potvrzení o ukončení dodávky. Skutečnost, že v konečném důsledku nedošlo ke změně dodavatele, nezapříčinil účastník řízení, ale konkurenční dodavatel, který nepodal řádně a včas žádost o přeregistraci odběrného místa na základě platné smlouvy. Dle účastníka řízení tedy sporný stav, který je nyní předmětem řízení, nevznikl v důsledku protiprávního jednání účastníka řízení, ale v důsledku opomenutí, resp. nekonání zmocněnce [REDAKCE].

Účastník řízení současně uvedl, že jednal v dobré víře a tak, aby zamezil vzniku škody na straně [REDAKCE]. V důsledku jednání účastníka řízení tak dle jeho názoru nebyl [REDAKCE] vystaven dalším poplatkům a sankcím.

Ve vztahu k ostatním vytýkaným jednáním (neposkytnutí informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů) účastník řízení považuje dosavadní zjišťování skutkového stavu za zcela nedostatečné, kdy Úřad prakticky dovozuje prokázání

protiprávního jednání účastníka řízení na základě písemných odpovědí vybraných zákazníků na dotazy, aniž by provedl výslech těchto osob.

Dochází-li Úřad např. k závěru, že se jednáním vůči konkrétním spotřebitelům dopustil účastník spáchání jednotlivého přestupku, potom účastník namítá, že skutkové zjištění u každého konkrétního přestupku je omezeno na odpověď zákazníka, že přílohu obchodních podmínek, jejímž předmětem je informace o subjektu mimosoudního řešení sporů, neobdržel, aniž by bylo jakkoli prověřováno, zda má taková odpověď znamenat, že tuto přílohu obchodních podmínek zákazník ke dni dotazu Úřadu nenašel, skutečně neměl přiloženou nebo si ji jenom se smluvní dokumentací nepřevzal (což bylo také argumentováno ze strany účastníka řízení).

Naproti tomu stojí tvrzení účastníka řízení, že přílohu obchodních podmínek zákazníkům při sjednávání smluv předkládal, a nemůže být účastníkovi kladeno za vinu, zda tuto přílohu zákazník v současné době nemá např. proto, že si ji nepřevzal nebo že ji nedohledal či ji považoval za nadbytečnou a dále ji již nearchivoval.

Účastník řízení závěrem dopisu uvedl, že je potřebné správní řízení zastavit pro jeho zřejmou neopodstatněnost.

Správní orgán s ohledem na průběh správního řízení a na skutečnost, že účastník řízení nenavrhl provedení dalších důkazů ani neučinil jiné návrhy směrem ke správnímu orgánu, a v souladu se zásadou materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu dospěl k závěru, že veškeré podklady, které měl k dispozici k vedení správního řízení a následné vydání tohoto rozhodnutí, jsou úplné a dostačující pro zjištění stavu věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v ust. § 2 uvedeného zákona.

IV. Popis skutkového stavu

Účastník řízení je právnickou osobou (společností s ručením omezeným) zapsanou ve veřejném rejstříku vedeném u Městského soudu v Praze, oddíl C, vložka 115621.

Účastník řízení je držitelem licence na obchod s elektřinou č. 140504814 s termínem zahájení výkonu licencované činnosti od 1. ledna 2006 a držitelem licence na obchod s plynem č. 240705565 s termínem zahájení výkonu licencované činnosti od 12. prosince 2007.

Skutkový stav ve vztahu k výroku I. – IV. tohoto rozhodnutí

Společnost GLOBAL IMPORTER a.s., IČO: 29055229, dříve pod názvem GLOBAL ENERGY, a.s. (dále jen „GLOBAL IMPORTER“), uzavřela dne 8. února 2012 se zákazníkem [REDAKCE] pro odběrné místo elektřiny na adrese [REDAKCE], EAN [REDAKCE] (dále jen „OM [REDAKCE]“), „Žádost – smlouvu o sdružených službách dodávky elektřiny ze sítě nízkého napětí pro koncového odběratele s měřením typu C“ a dne 8. února 2012 se stejným zákazníkem pro odběrné místo plynu na adrese [REDAKCE] (dále jen „OM [REDAKCE]“), „Žádost – smlouvu o sdružených službách dodávky zemního

plynu pro koncového odběratele s měřením typu C“. Listiny jsou založeny ve spise jako součást podkladů pod č. j. 06039-5/2017-ERU.

S účinností ke dni 1. června 2015 došlo k převodu části obchodního závodu nazvané „Prodej energií“ společnosti GLOBAL IMPORTER na účastníka řízení, jak vyplývá z výpisu z veřejného rejstříku uvedené společnosti.

Součástí předmětných smluv o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu byly Všeobecné obchodní podmínky dodávek elektřiny společnosti GLOBAL IMPORTER účinné od 1. února 2012 a Všeobecné obchodní podmínky dodávek plynu této společnosti účinné také od 1. února 2012. Předmětné smlouvy byly sjednány na dobu neurčitou se zahájením dodávky elektřiny a zahájením dodávky plynu od 1. června 2012.

Případné ukončení předmětných smluv uzavřených na dobu neurčitou je upraveno zejména v bodě 13.3 Všeobecných obchodních podmínek pro dodávku plynu i elektřiny, kde se uvádí, že „Smlouvu může kterákoliv smluvní strana vypovědět s tím, že výpovědní doba činí dva (2) měsíce...“. Předmětné smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu tedy byly uzavřeny na dobu neurčitou s výpovědní dobou dva měsíce.

V návaznosti na výše uvedené tedy do OM [REDAKCE] a OM [REDAKCE] od 1. června 2012 dodávala elektřinu a plyn společnost GLOBAL IMPORTER a od 1. června 2015 dodával elektřinu a plyn účastník řízení.

Dne 7. října 2016 podala společnost eCENTRE, a.s., IČO: 27149862 (dále jen „eCENTRE“), jako zástupce (zmocněnec) zákazníka [REDAKCE] na základě předloženého pověření k zastupování ze dne 5. října 2016 účastníku řízení e-mailem Výpověď smlouvy o sdružených službách dodávky zemního plynu [REDAKCE] ve vztahu k OM [REDAKCE]. V této výpovědi [REDAKCE] prostřednictvím svého zástupce požádal o neprodlené sdělení data ukončení dodávky zemního plynu, a to e-mailem na adresu: pkz@ecentre.cz. Výpověď smlouvy, včetně plné moci, jsou ve spise založeny jako součást podkladů pod č. j. 06039-5/2017-ERU.

Dne 19. října 2016 podala společnost eCENTRE v zastoupení zákazníka [REDAKCE] na základě předloženého pověření k zastupování ze dne 12. října 2016 účastníku řízení e-mailem Výpověď smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny ve vztahu k [REDAKCE]. V této výpovědi [REDAKCE] prostřednictvím svého zástupce požádal o neprodlené sdělení data ukončení dodávky elektřiny, a to e-mailem na adresu: pkz@ecentre.cz. Výpověď smlouvy, včetně plné moci, jsou ve spise založeny jako součást podkladů pod č. j. 06039-5/2017-ERU.

Účastník řízení zaslal pověřenému zástupci pana [REDAKCE] dne 30. listopadu 2016 reakci na výše uvedené výpovědi smluv, jejichž předmětem byly dodávky elektřiny a plynu, kdy toliko uvedl, že akceptuje jeho žádost, že jsou dotčená odběrná místa volná pro změnu a datum ukončení dodávek sdělí zákazníkovi dopisem. Sdělení ze dne 30. listopadu 2016 (e-mail) je ve spise založen jako součást podkladů pod č. j. 06039-5/2017-ERU.

Následně účastník řízení zaslal zákazníkovi [REDAKCE] dva dopisy ze dne 6. prosince 2016 s označením „Věc: Výpověď“ (jeden ve vztahu k ukončení dodávek elektřiny v [REDAKCE], druhý ve vztahu k ukončení dodávek zemního plynu v OM

██████████), ve kterých bylo shodně uvedeno oznámení o ukončení dotčených smluv z důvodu výpovědi na straně zákazníka s účinností ukončení obou smluv „k datu výročí smluvního závazku, tedy k 31.1.2017“. Dopisy jsou ve spise založeny jako součást podkladů pod č. j. 06039-5/2017-ERU.

Z výše uvedeného vyplývá, že dodávka elektřiny a plynu byla do dotčených odběrných míst zahájena dne 1. června 2012 na základě smluv o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu. Předmětné smlouvy byly sjednány na dobu neurčitou s výpovědní dobou 2 měsíce upravenou všeobecnými obchodními podmínkami. Zástupce ██████████ požadoval dne 7. října 2016 ukončení smlouvy o sdružených službách dodávky plynu a dne 19. října 2016 ukončení smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny, resp. zaslal výpovědi daných smluv účastníku řízení.

V návaznosti na bod 13.3 všeobecných obchodních podmínek a sjednanou výpovědní dobu 2 měsíce je tedy rozhodným dnem v případě výpovědi smlouvy o sdružených službách dodávky plynu 7. říjen 2016 a v případě výpovědi smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny 19. říjen 2016. Ke dni 7. prosince 2016 (v případě smlouvy o dodávkách plynu) a 19. prosince 2016 (v případě smlouvy o dodávkách elektřiny) tedy měly být uvedené smlouvy ukončeny. Účastník řízení však sdělil datum ukončení smluv o dodávkách elektřiny a plynu až ke dni 31. lednu 2017 a dodával i po dni 7. prosince 2016 do OM ██████████ plyn a po dni 19. prosince 2016 do OM ██████████ elektřinu.

Z výpisu z informačního systému operátora trhu vyplývá, že dodávka elektřiny byla do OM ██████████ účastníkem řízení ukončena dne 28. března 2017 a dodávka plynu byla do OM ██████████ ukončena dne 16. března 2017. Tyto výpisy jsou ve spise založeny pod č. j. 06039-11/2017-ERU.

Účastník řízení po zákazníkovi ██████████ požadoval úhradu platby za sdružené služby dodávky plynu a elektřiny i po ukončení smluvních vztahů, tj. i za období od 8. prosince 2016 do 28. března 2017 prostřednictvím faktury č. ██████████ (konečná fakturace) ze dne 28. března 2017 (plyn) a za období od 20. prosince 2016 do 16. března 2017 prostřednictvím faktury č. ██████████ (řádná fakturace) ze dne 8. března 2017 a faktury č. ██████████ (konečná fakturace) ze dne 12. dubna 2017 (elektřina). Vyúčtování jsou ve spise založena jako součást podkladů pod č. j. 06039-7/2017-ERU.

Účastník řízení ve svém vyjádření ze dne 13. března 2017 (ve spise založeno pod č. j. 06039-5/2017-ERU) uvedl, že byl připraven smluvní závazek se zákazníkem ██████████ ukončit způsobem, jak se vyjádřil v akceptaci zaslané tomuto zákazníkovi. K avizovanému datu si však o odběrné místo nikdo nepožádal, resp. na odběrném místě nebyl zahájen žádným z konkurenčních dodavatelů proces změny dodavatele. V případě, že by účastník řízení ukončil dodávku, zákazník by byl patrně bez dodávek komodity a/nebo v režimu neoprávněného odběru.

Z výše uvedeného vyplývá, že účastník řízení v období od 8. prosince 2016 do 16. března 2017 dodával zákazníkovi ██████████ do OM ██████████ plyn a v období od 20. prosince 2016 do 28. března 2017 do OM ██████████ elektřinu, aniž by měl se zákazníkem uzavřenou smlouvu o sdružených službách dodávky plynu/elektřiny nebo o dodávce plynu/elektřiny. Za tyto dodávky komodit, které si pan ██████████ od účastníka řízení neobjednal, účastník řízení požadoval platby prostřednictvím vystavených faktur.

Skutkový stav ve vztahu k výroku V. – VI. tohoto rozhodnutí

Účastník řízení provozuje internetové stránky na adrese www.bohemiaenergy.cz (dále jen „webové stránky“), což vyplývá mimo jiné ze sdělení účastníka řízení ze dne 25. ledna 2017 (ve spise založeno pod č. j. 00492-3/2017-ERU) či ze sdělení účastníka řízení ze dne 13. února 2017 (ve spise založeno pod č. j. 00492-8/2017-ERU), ve kterých odkázal na dokumenty a informace zveřejněné právě na těchto webových stránkách.

Ve dnech 7. října 2016, 14. října 2016, 29. listopadu 2016, 4. ledna 2017, 11. ledna 2017 (v rámci úkonů předcházejících kontrole) a dne 13. ledna 2017 (po zahájení kontroly) byly kontrolujícím pořízeny snímky obrazovky (tzv. printscreeny) s obsahem webových stránek, z nichž je evidentní, že minimálně v uvedených dnech nebyla na webových stránkách umístěna informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, a to ani v části „Jak postupovat při reklamaci“ na adrese <https://www.bohemiaenergy.cz/co-delat-kdyz/reklamace-a-stiznosti/reklamace/#jak-postupovat-pri-reklamaci>. O těchto úkonech byly dne 10. ledna 2017 a 11. ledna 2017 sepsány Záznamy o úkonech předcházejících kontrole, jejichž kopie (včetně snímků webových stránek) byla vložena do kontrolního spisu pod č. j. 00492-11/2017-ERU a č. j. 00492-12/2017-ERU, a dále dne 13. ledna 2017 sepsán Záznamy o úkonech v kontrole, jehož kopie (včetně snímků webových stránek) byla vložena do kontrolního spisu pod č. j. 00492-5/2017-ERU.

Účastník řízení zaslal Úřadu dne 25. ledna 2017 Vyjádření se k oznámení o zahájení kontroly (ve spise založeno pod č. j. 00492-3/2017-ERU), kdy uvedl, že povinnosti dané ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele plní prostřednictvím písemné informace, která je zákazníkovi předávána společně s ostatní smluvní, resp. předšmluvní dokumentací. Zároveň je zákazníkovi tato informace písemně poskytována opakovaně i v průběhu smluvního vztahu, a to v rámci reklamačního protokolu, který je součástí periodického vyúčtování poskytovaných dodávek. Účastník řízení odkázal na vzory Příloha č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám a Jak reklamovat vyúčtování, které přiložil ke svému vyjádření a kde je uvedena informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů.

Co se týče povinnosti uvádět informaci o subjektu mimosoudního řešení sporů na webových stránkách, účastník řízení uvedl, že požadované informace jsou k nalezení na jeho webových stránkách, tj. na adrese www.bohemiaenergy.cz.

Účastník řízení přiložil také vzorovou Smlouvu o sdružených službách dodávky, která odkazuje na všeobecné obchodní podmínky, tzn., že účastník řízení je tedy povinen informaci o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů uvádět v těchto obchodních podmínkách. Účastník řízení předložil vzor Všeobecných obchodních podmínek účinných a platných ode dne 1. ledna 2016, vztahujících se na smlouvy o sdružených službách dodávky uzavřených ode dne 1. ledna 2016. Přímou v těchto Všeobecných obchodních podmínkách se informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů nenachází. Tato informace je uvedena pouze v samostatném dokumentu Příloha č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám, na který však není ve Smlouvě o sdružených službách dodávky ani ve Všeobecných obchodních podmínkách odkázáno. Dokument Příloha č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám nebyla nalezena na webových stránkách, a to v žádném z výše uvedených termínů pořízení snímků veškerého obsahu webových

stránek. Na webových stránkách byly nalezeny pouze Všeobecné obchodní podmínky shodné s Všeobecnými obchodními podmínkami předloženými účastníkem řízení.

Ve svém Doplnění podkladů a informací ze dne 13. února 2017 (ve spise založeno pod č. j. 00492-8/2017-ERU), účastník řízení uvedl, že Příloha č. 1 k Všeobecným obchodním podmínkám je obsahem dokumentace předkládané zákazníkům při uzavírání smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny/plynu ode dne 1. května 2016. Účastník řízení dále upřesnil, že informace o subjektu mimosoudního řešení sporů se nachází na adrese <https://www.bohemiaenergy.cz/co-delat-kdyz/reklamace-a-stiznosti/reklamace/#jak-postupovat-pri-reklamaci>, a to ode dne 29. ledna 2016, přičemž na jiné internetové stránce se daná informace v minulosti nenacházela.

Dne 6. února 2017 kontrolující pořídil snímky obrazovky při zobrazení internetové stránky <https://www.bohemiaenergy.cz/co-delat-kdyz/reklamace-a-stiznosti/reklamace/#jak-postupovat-pri-reklamaci>, kdy v uvedeném termínu na této stránce již byla uvedena informace o mimosoudním řešení spotřebitelských sporů, včetně uvedení internetové adresy Úřadu, jak dokládá Záznam o úkonech v kontrole ze dne 20. dubna 2017, č. j. 00492-55/2017-ERU.

Na základě žádosti Úřadu o doplnění podkladů a informací ze dne 1. února 2017 zaslal účastník řízení v příloze dopisu Doplnění podkladů a informací ze dne 20. února 2017 (ve spise založeno pod č. j. 00492-9/2017-ERU) zpracovaný seznam smluv o sdružených službách dodávky elektřiny a smluv o sdružených službách dodávky plynu uzavřených mezi účastníkem řízení a zákazníky v období od 1. května 2016 do 31. prosince 2016. Z tohoto seznamu bylo kontrolujícím v rámci kontroly náhodně vybráno 25 konkrétních smluv o sdružených službách dodávky, jejichž kopie včetně všech souvisejících příloh byly vyžádány od účastníka řízení.

Účastník řízení ke svému dopisu Doplnění podkladů a informací ze dne 9. března 2017 (ve spise založeno pod č. j. 00492-14/2017-ERU), předložil požadované kopie smluv o sdružených službách dodávky č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE], č. [REDAKCE] a č. [REDAKCE]. Z vyžádaného vzorku smluv o sdružených službách dodávky byly všechny smlouvy uzavřeny se zákazníky kategorie domácnost, tedy se zákazníky v postavení spotřebitele, na které se vztahuje povinnost daná prodávajícím ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele. Smlouvy č. [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE], [REDAKCE] a [REDAKCE] se týkají Spotřebitelů (citovaných ve výroku V. tohoto rozhodnutí).

Každá citovaná smlouva byla uzavřena mezi účastníkem řízení jako dodavatelem a příslušným zákazníkem (Spotřebitelem). Každá jednotlivá smlouva obsahuje přímo vložené Všeobecné obchodní podmínky, kdy na každém jednotlivém listu těchto Všeobecných obchodních podmínek je v záhlaví vytištěno číslo smlouvy, podpis Spotřebitele je natištěn, a to až pod těmito Všeobecnými obchodními podmínkami. Ve Všeobecných obchodních podmínkách není uvedena informace o subjektu mimosoudního řešení sporů, přičemž ani v těchto Všeobecných obchodních podmínkách, ani v jednotlivé smlouvě

samotné není uvedeno, že by jejich nedílnou přílohou měla být Příloha č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám.

Jako související dokumentaci k zaslaným smlouvám s jednotlivými Spotřebiteli účastník řízení přiložil podepsanou kopii Ceníků 2016 elektřiny a/nebo plynu pro domácnosti, produktová řada HOME JUBILEUM, kopii Plné moci udělené účastníku řízení jednotlivým Spotřebitelem, na které je podpis natištěn, kopii Přílohy č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám, kopii Prohlášení zákazníka a poučení o jeho právech a povinnostech ke každé jednotlivé smlouvě, kde dotčený zákazník (Spotřebitel) svým podpisem prohlašuje, že převzal po jednom vyhotovení Ceníku pro sjednaná odběrná místa, Ceníku poplatku, Všeobecných obchodních podmínek platných a účinných k datu podpisu smlouvy. Převzetí Přílohy č. 1 k Všeobecným obchodním podmínkám v tomto dokumentu potvrzeno není. Příloha č. 1 k Všeobecným obchodním podmínkám, kterou účastník řízení doložil, současně není žádným ze zákazníků (Spotřebitelů) podepsána a není ani datována.

S ohledem na výše uvedené zaslal Úřad v rámci kontroly dne 22. března 2017 jednotlivým Spotřebitelům Žádosti o součinnost, ve kterých se jednotlivých Spotřebitelů dotázal, zda jim při uzavření smlouvy o sdružených službách dodávky účastník řízení spolu se smlouvou a s ostatními dokumenty předal také Přílohu č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám s informacemi o mimosoudním řešení spotřebitelských sporů.

Spotřebitelé (tj. pan [REDACTED], pan [REDACTED], paní [REDACTED], paní [REDACTED], pan [REDACTED], pan [REDACTED], pan [REDACTED], paní [REDACTED], pan [REDACTED] v reakci na žádost o součinnost shodně uvedli, že jim při uzavírání smlouvy s účastníkem řízení nebyla předána Příloha č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám s informacemi o mimosoudní řešení spotřebitelských sporů. Odpovědi na žádost Úřadu jednotlivých Spotřebitelů jsou ve spise založeny pod č. j. 00492-41/2017-ERU, č. j. 00492-43 až -51/2017-ERU, č. j. 00492-54/2017-ERU, č. j. 00492-61/2017-ERU, č. j. 00492-62/2017-ERU.

Účastník řízení dále ve svém vyjádření Doplnění podkladů a informací ze dne 30. března 2017 (ve spise založeno pod č. j. 00492-52/2017-ERU), v reakci na žádost o sdělení, proč je Příloha č. 1 na samostatné listině, uvedl, že Příloha č. 1 k Všeobecným obchodním podmínkám je využívána v návaznosti na novelizaci zákona o ochraně spotřebitele, která zavedla povinnost informovat zákazníka v postavení spotřebitele o subjektu mimosoudního řešení sporů. Smluvní dokumentace (zejména pak Všeobecné obchodní podmínky) byla a je uceleným souborem dokumentů, do jejichž struktury nelze jednostranně, zejména pak bez následků vyplývajících z příslušné právní úpravy, zasáhnout. Účastník řízení tedy zavedl Přílohu č. 1 jako doplnění Všeobecných obchodních podmínek ve snaze přizpůsobit smluvní dokumentaci zákonným požadavkům, z důvodu určité míry právní nejistoty v případě zásahu do samotného znění Všeobecných obchodních podmínek a také s ohledem na ekologický náhled na tuto věc.

Účastník řízení dále uvedl, že Přílohou č. 1 jsou vybaveni obchodní zástupci, kteří zprostředkovávají pro účastníka řízení uzavírání smluv se zákazníky. Smluvní formulář, všeobecné obchodní podmínky a plná moc jsou v uvedených případech obsaženy v digitálním souboru, který je na přenosném zařízení představen zákazníkovi. Společně s tímto digitálním obsahem je zákazníkovi předán v listinné podobě příslušný produktový ceník, poučení spotřebitele o jeho právech a všeobecné obchodní podmínky společně s Přílohou č. 1. Příloha č. 1 není zákazníkovi předkládána v digitální podobě. Příloha č. 1 tak byla určena pouze pro potřeby zákazníka a obchodní zástupce nebyl povinen ji od zákazníka získat zpět.

Proto nedošlo k označení Přílohy č. 1 číslem smlouvy v záhlaví a taktéž k připojení podpisu zákazníka. Účastník řízení namítal, že uvedení čísla smlouvy a přiložení podpisu zákazníka na Přílohu č. 1 není zákonem vyžadováno.

Dne 20. dubna 2017 kontrolující opětovně pořídil snímky webových stránek, kdy v uvedeném termínu na webových stránkách byla uvedena informace o subjektu mimosoudních řešení spotřebitelských sporů, včetně uvedení internetové adresy Úřadu, jak dokládá Záznam o úkonech v kontrole ze dne 20. dubna 2017, č. j. 00492-55/2017-ERU.

Dne 22. května 2017 byly z webových stránek staženy Všeobecné obchodní podmínky (dostupné byly pouze Všeobecné obchodní podmínky platné pro smlouvy uzavřené po dni 1. ledna 2016), ve kterých nebyla uvedena informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, ani sdělení, že by součástí těchto Všeobecných obchodních podmínek byla Příloha č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám. V části webových stránek „Dokumenty ke stažení“ se nacházel ke stažení dokument „Smlouva a všeobecné obchodní podmínky“, avšak ani v tomto dokumentu se nenacházela informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů nebo sdělení, že nedílnou součástí Všeobecných obchodních podmínek je Příloha č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám. Dokument Příloha č. 1 ke Všeobecným obchodním podmínkám nebyl na webových stránkách nalezen. O těchto úkonech v kontrole byl vyhotoven Záznam o úkonech v kontrole ze dne 22. května 2017, č. j. 00492-60/2017-ERU.

V. Právní hodnocení

Dle ust. článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Dle ust. § 112 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. před 1. červencem 2017. Podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže je to pro pachatele příznivější.

Zákon o ochraně spotřebitele

Jak právní úprava odpovědnosti za jiný správní delikt právnické osoby dle zákona o ochraně spotřebitele (tj. ve znění účinném před 1. červencem 2017), tak i právní úprava odpovědnosti za přestupek právnické osoby dle zákona o odpovědnosti za přestupky je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tzn. odpovědnost právnické osoby je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky není pro pachatele příznivější.

Ust. § 24b odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 (výrok V. tohoto rozhodnutí) i ust. § 24b odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (výroky I., II., VI. tohoto rozhodnutí) obdobně jako ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky rovněž dále uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přestupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti

zabránila. Dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku.

Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání přestupků se použije právní úprava účinná v době spáchání přestupků, tj. právní úprava dle zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 (výrok V. tohoto rozhodnutí), resp. právní úprava dle zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (výrok I., II., VI. tohoto rozhodnutí), příp. dle správního řádu, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přestupek dle zákona o odpovědnosti za přestupky je ve svém důsledku pro pachatele totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za příslušný přestupek účastníka řízení. Ve vztahu k přestupku specifikovanému ve výroku V. tohoto rozhodnutí i přestupkům ve výroku I., II., VI. tohoto rozhodnutí správní orgán konstatuje, že zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, resp. zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, byl po spáchání vytykánych jednání účastníka řízení naposledy novelizován zákonem č. 371/2017 Sb., kterým se mění některé zákony v souvislosti s přijetím zákona o platebním styku, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 13. ledna 2018 (dále jen jako „novelizovaný zákon o ochraně spotřebitele“).

Jak zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 [v ust. § 24 odst. 1 písm. a)], tak i novelizovaný zákon o ochraně spotřebitele vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 24 odst. 1 písm. a)], v návaznosti na jednání specifikovaná ve výrocih I. a II. tohoto rozhodnutí, porušení zákazu užívání nekalých obchodních praktik výrobcem, dovozcem, vývozcem, dodavatelem, prodávajícím nebo jiným podnikatelem. Samotná skutková podstata, tedy porušení zákazu užívání nekalých obchodních praktik před rozhodnutím ohledně koupě, v průběhu rozhodování a po učinění rozhodnutí (viz ust. § 4 odst. 4), uvedená v zákoně o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 je taktéž totožná s právní úpravou v novelizovaném zákoně o ochraně spotřebitele.

Shodně je tomu tak v případě posouzení jednání specifikovaných ve výrocih V. a VI. tohoto rozhodnutí, kdy zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 [v ust. § 24 odst. 7 písm. m)], potažmo zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 [také v ust. § 24 odst. 7 písm. m)], tak i novelizovaný zákon o ochraně spotřebitele vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 24 odst. 7 písm. m)] porušení povinnosti prodávajícího informovat spotřebitele jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů. Samotná skutková podstata (viz ust. § 14 odst. 1) uvedená v zákoně o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo v zákoně o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, je taktéž totožná s právní úpravou v novelizovaném zákoně o ochraně spotřebitele.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za jednotlivé přestupky dle novelizovaného zákona o ochraně spotřebitele není pro účastníka řízení

příznivější, neboť je totožná s právní úpravou účinnou v době spáchání činů (ve vztahu k výroku I., II. a VI. tohoto rozhodnutí tedy se zněním zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 a ve vztahu k výroku IV. tohoto rozhodnutí tedy se zněním zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016). Správní orgán proto posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy byla spáchána.

Podle dosavadní právní úpravy, tj. úpravy účinné v době zahájení správního řízení, pak bylo správním orgánem v souladu s ust. § 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky postupováno v otázkách procesních.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Dle ust. § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele ve znění pozdějších předpisů i dle ust. § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (ve vztahu k jednáním popsaným ve výrocích I. a II. tohoto rozhodnutí), se za přestupek dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 uloží pokuta do výše 5 000 000 Kč.

Dle ust. § 24 odst. 14 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění pozdějších předpisů i dle ust. § 24 odst. 14 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2017, potažmo zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (ve vztahu k jednáním popsaným ve výrocích V. a VI. tohoto rozhodnutí), se za přestupek dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, uloží pokuta do výše 1 000 000 Kč.

Zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo zákon o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, tedy za přestupky dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) a ust. § 24 odst. 7 písm. m) neumožňuje pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu jak upravuje zákon o odpovědnosti za přestupky v ust. § 42 až § 44. Správní orgán má tedy za to, byť i pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přestupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání posuzovaných přestupků (výroky I., II., V., VI. tohoto rozhodnutí) postupoval dle části druhé Hlavy VII zákona o odpovědnosti za přestupky, jak vyplývá i z části „VI. Uložení správního trestu“ odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Energetický zákon

Jak právní úprava odpovědnosti za jiný správní delikt právnické osoby dle energetického zákona (tj. ve znění účinném před 1. červencem 2017), tak i právní úprava odpovědnosti za přestupek právnické osoby dle zákona o odpovědnosti za přestupky

je založena na tzv. objektivní odpovědnosti, tzn. odpovědnost právnické osoby je posuzována v obou právních úpravách bez ohledu na zavinění. V tomto směru lze tedy konstatovat, že právní úprava dle zákona o odpovědnosti za přestupky není pro pachatele příznivější.

Ust. § 91d odst. 1 energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 obdobně jako ust. § 21 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky rovněž dále uvádí, že právnická osoba za správní delikt, resp. přestupek, neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložila veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránila. Dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky se pak právnická osoba nemůže odpovědnosti za přestupek zprostit, jestliže z její strany nebyla vykonávána povinná nebo potřebná kontrola nad fyzickou osobou, která se za účelem posuzování odpovědnosti právnické osoby za přestupek považuje za osobu, jejíž jednání je přičitatelné právnické osobě, nebo nebyla učiněna nezbytná opatření k zamezení nebo odvrácení přestupku.

Správní orgán tudíž dospěl k závěru, že pro posouzení obecné odpovědnosti účastníka řízení za spáchání přestupků (specifikovaných ve výrocih III. a IV. tohoto rozhodnutí) se použije právní úprava účinná v době spáchání přestupků, tj. právní úprava dle energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, příp. dle správního řádu, neboť právní úprava obecné odpovědnosti právnické osoby za přestupek dle zákona o odpovědnosti za přestupky je ve svém důsledku pro pachatele totožná, ne-li méně příznivá s přihlédnutím k nemožnosti vyvinění dle ust. § 21 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupek.

Správní orgán dále přistoupil k vyhodnocení příznivosti znění speciálního zákona upravujícího odpovědnost za přestupky účastníka řízení, kdy konstatuje, že energetický zákon ve znění účinném do 5. června 2017 byl po spáchání vytykaných jednání účastníka řízení naposledy novelizován zákonem č. 225/2017 Sb., kterým se mění zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, kdy tato novela nabyla účinnosti dne 1. ledna 2018 (dále jen „novelizovaný energetický zákon“).

Jak energetický zákon ve znění účinném do 5. června 2017 [v ust. § 91 odst. 5 písm. d)], tak i novelizovaný energetický zákon vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 91 odst. 5 písm. d)] porušení některé z povinností uvedených v ust. § 30 odst. 2 držitelem licence na obchod s elektřinou. Rovněž energetický zákon ve znění účinném do 5. června 2017 [v ust. § 91 odst. 11 písm. d)], tak i novelizovaný energetický zákon vždy trestal a trestá [taktéž v ust. § 91 odst. 11 písm. d)] porušení některé z povinností uvedených v ust. § 61 odst. 2 držitelem licence na obchod s plynem.

K samotným skutkovým podstatám, tedy k porušení povinností dle ust. § 30 odst. 2 a § 61 odst. 2 energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, konkrétně dle ust. § 30 odst. 2 písm. m) a § 61 odst. 2 písm. m) téhož zákona, správní orgán uvádí, že dle energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 i dle novelizovaného energetického zákona vždy platilo a platí, že obchodník s elektřinou i obchodník s plynem mají povinnost sdělit neprodleně na žádost zákazníkovi (spotřebiteli), který vypověděl závazek ze smlouvy nebo odstoupil od smlouvy, jejímž předmětem je dodávka elektřiny/plynu, datum ukončení dodávky elektřiny/plynu.

Z uvedeného tedy vyplývá, že právní úprava posouzení odpovědnosti za přestupky novelizovaného energetického zákona není pro účastníka řízení příznivější, neboť je totožná

s právní úpravou účinnou v době spáchání činu. Správní orgán proto posoudil jednání účastníka řízení podle právní úpravy účinné v době, kdy byla spáchána (tj. dle energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017).

Podle dosavadní právní úpravy, tj. úpravy účinné v době zahájení správního řízení, pak bylo správním orgánem v souladu s ust. § 112 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky postupováno v otázkách procesních.

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

Dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona i energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 se za přestupek dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) i ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 uloží pokuta do 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obrátu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období.

Energetický zákon ve znění účinném do 5. června 2017 tedy za přestupek dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) i ust. § 91 odst. 11 písm. d) neumožňuje pachateli uložit jinou sankci než pokutu, a to bez možnosti např. mimořádného snížení výměry pokuty či dokonce upuštění, resp. podmíněného upuštění, od uložení správního trestu jak upravuje zákon o odpovědnosti za přestupky v ust. § 42 až § 44. Správní orgán má tedy za to, byť i pouze s ohledem na uvedená ustanovení zákona o odpovědnosti za přestupky, že právní úprava týkající se určení druhu a výměry sankce je dle zákona o odpovědnosti za přestupky pro účastníka řízení příznivější než právní úprava dle energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, a tudíž při určení druhu a výměry sankce za spáchání přestupků (výroky III., IV. tohoto rozhodnutí) postupoval dle části druhé hlavy VII zákona o odpovědnosti za přestupky, jak vyplývá i z části „VI. Uložení správního trestu“ odůvodnění tohoto rozhodnutí.

V. I. Obecný právní rámec

V. I. I. Agresivní obchodní praktiky (výrok I. a II. tohoto rozhodnutí)

Přestupku ve smyslu ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, se dopustí výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel tím, že poruší zákaz používání nekalých obchodních praktik.

Dle ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 se užívání nekalých obchodních praktik před rozhodnutím ohledně koupě, v průběhu rozhodování a po učinění rozhodnutí zakazuje.

Dle ust. § 4 odst. 3 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 se nekalou obchodní praktikou rozumí zejména klamavé konání podle ust. § 5 nebo klamavé opomenutí podle ust. § 5a a agresivní obchodní praktika podle ust. § 5b. Obchodní praktiky, které se považují za nekalé za všech okolností, jsou uvedeny v příloze č. 1 a 2 tohoto zákona.

Dle písm. f) přílohy č. 2 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 jsou obchodní praktiky vždy považovány za agresivní, pokud prodávající požaduje na spotřebiteli okamžitou nebo odloženou platbu za výrobky nebo služby, které mu dodal, ačkoli si je spotřebitel neobjednal nebo požaduje vrácení či uschování nevyžádaných výrobků, nejedná-li se o náhradní dodávku podle předem uzavřené smlouvy.

Z výkladu ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 vyplývá, že trestat lze pouze podnikatele, který se dopustil jednání (tj. užití nekalé obchodní praktiky), mezi nímž a způsobeným následkem je příčinná souvislost, tj. podnikatele, který přímo při své činnosti nekalou obchodní praktiku užije a který svým postavením vůči spotřebiteli spadá do zákonem vymezeného taxativního výčtu (tj. výrobce, dovozce, vývozce, dodavatel, prodávající nebo jiný podnikatel).

Dle ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 se prodávajícím rozumí podnikatel, který spotřebiteli prodává výrobky nebo poskytuje služby.

Dle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 se spotřebitelem rozumí fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 7 As 110/2014 - 52, či rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. listopadu 2015, č. j. 7 As 141/2015 - 38, (oba rozsudky se týkaly posouzení agresivní obchodní praktiky) musí vnitrostátní orgán při zjišťování, zda je obchodní praktika zakázaná dle zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice Evropského parlamentu a Rady Evropské unie č. 2005/29/ES ze dne 11. května 2005, o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu (dále jen „směrnice o nekalých obchodních praktikách“), postupovat následujícím způsobem. Nejprve je nutno vyhodnotit, zda uvedená obchodní praktika nese znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, přičemž pro uvedené posouzení není nutné zohlednit otázku, zda předmětná praktika může narušit rozhodnutí průměrného spotřebitele o obchodní transakci. Pokud vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že dotčené jednání nesplňuje kritéria žádné ze zakázaných praktik uvedených v příloze č. 1 a č. 2 zákona o ochraně spotřebitele, tak posuzuje, zda je obchodní praktika zakázána podle ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele, tj. zda se jedná o agresivní obchodní praktiku. Teprve poté, co vnitrostátní orgán dospěje k závěru, že se nejedná o agresivní praktiku, může posuzovat, zda předmětná obchodní praktika naplňuje znaky nekalé obchodní praktiky podle ust. § 4 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele.

Lze tedy dle závěrů výše uvedené judikatury obecně shrnout, že při určení, zda obchodní praktika představuje nekalou obchodní praktiku, je nejprve nutno stanovit, zda dotčená obchodní praktika naplňuje znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v příloze č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele, resp. v příloze I směrnice o nekalých obchodních praktikách (v tzv. „černé listině“). Pokud je taková praktika v příloze nalezena, není třeba ověřovat, zda jsou splněny obecné podmínky nekalých obchodních praktik vyjádřené v člancích 6 až 9 směrnice o nekalých obchodních praktikách a v ust. § 5, ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Pokud posuzované jednání v tzv. černé listině obsaženo není, přistupuje se ke zkoumání, zda jsou naplněny podmínky tzv. malých generálních klauzulí (neboli tzv. „šedé listiny“), tj. obecné podmínky nekalých obchodních praktik vyjádřené v člancích 6 až 9 směrnice o nekalých obchodních praktikách a v ust. § 5,

ust. § 5a a ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele. Pokud se nejedná o klamavé konání, klamavé opomenutí či agresivní obchodní praktiku, přistoupí se k vyhodnocení otázky, zda daná obchodní praktika naplňuje pojmové znaky generální klauzule nekalých obchodních praktik dle ust. § 4 zákona o ochraně spotřebitele či dle článku 5 odst. 2 směrnice o nekalých obchodních praktikách.

V. I. II. Nesdělení data ukončení dodávek neprodleně (výrok III. a IV. tohoto rozhodnutí)

Přestupku ve smyslu ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 se držitel licence na obchod s elektřinou dopustí tím, že poruší některou z povinností uvedených v ust. § 30 odst. 2 téhož zákona.

Dle ust. § 30 odst. 2 písm. m) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 je obchodník s elektřinou povinen sdělit neprodleně na žádost zákazníkovi v postavení spotřebitele, který vypověděl závazek ze smlouvy nebo odstoupil od smlouvy, jejímž předmětem je dodávka elektřiny, datum ukončení dodávky elektřiny.

Přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 se držitel licence na obchod s plynem dopustí tím, že poruší některou z povinností uvedených v ust. § 61 odst. 2 téhož zákona.

Dle ust. § 61 odst. 2 písm. m) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 je obchodník s plynem povinen sdělit neprodleně na žádost zákazníkovi, který vypověděl závazek ze smlouvy nebo odstoupil od smlouvy, jejímž předmětem je dodávka plynu, datum ukončení dodávky plynu podle této smlouvy.

V. I. III. Informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů (výrok V. a VI. tohoto rozhodnutí)

Přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 i dle zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (uvedená znění zákona dále souhrnně též „zákon o ochraně spotřebitele“), se dopustí prodávající tím, že neposkytne spotřebiteli informace podle ust. § 14 zákona o ochraně spotřebitele nebo čl. 14 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 524/2013.

V rámci správního řízení se správní orgán zabýval přestupkem, resp. přestupky, dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele v návaznosti na porušení povinnosti poskytnout spotřebiteli informace dle ust. § 14 zákona o ochraně spotřebitele.

Dle ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele prodávající informuje spotřebitele jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný. Informace musí zahrnovat též internetovou adresu tohoto subjektu. Jestliže prodávající provozuje internetové stránky, uvede tyto informace i na těchto internetových stránkách. Pokud smlouva uzavřená mezi prodávajícím a spotřebitelem odkazuje na obchodní podmínky, uvede informace podle věty první a druhé rovněž v těchto obchodních podmínkách.

Subjektem mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby

věcně příslušný, ve smyslu ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele je v oblasti elektroenergetiky, plynárenství a teplárenství dle ust. § 20e písm. c) zákona o ochraně spotřebitele Úřad, a to v rozsahu působnosti stanovené právním předpisem upravujícím elektroenergetiku, plynárenství a teplárenství (tj. energetickým zákonem).

Dle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele se spotřebitelem rozumí fyzická osoba, která nejedná v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání.

Dle ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele se prodávajícím rozumí podnikatel, který spotřebiteli prodává výrobky nebo poskytuje služby.

V. II. Právní posouzení skutků

V průběhu správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení je právnickou osobou a držitelem licence na obchod s elektřinou č. 140504814 a licence na obchod s plynem č. 240705565, přičemž povaha jeho činnosti (podnikání) spočívá v prodeji elektřiny a plynu, resp. v poskytování sdružených služeb dodávky elektřiny a plynu, kdy subjekt nejen že dodává zákazníkovi elektřinu a plyn, ale také mu zajišťuje na vlastní jméno a na vlastní účet dopravu elektřiny a plynu a související služby.

V. II. I. Agresivní obchodní praktiky (výrok I. a II. tohoto rozhodnutí)

Účastník řízení vůči odběrateli [REDAKCE] vystupoval jako prodávající ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017. V rámci správního řízení bylo zjištěno, že zákazník [REDAKCE] je nepodnikající fyzickou osobou, která nejednala v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání. Uvedené vyplývá i z typu odběrných míst uvedených ve smlouvě o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu zákazníka [REDAKCE], tj. rodinný dům. Zákazník [REDAKCE] tak naplňuje definici spotřebitele podle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017.

Ve správním řízení bylo zjištěno, že zákazník [REDAKCE] měl uzavřenu smlouvu o dodávkách elektřiny a smlouvu o dodávkách plynu, obě na dobu neurčitou, kdy s účinností od 1. června 2015 v důsledku převodu části obchodního závodu dodával elektřinu a plyn tomuto zákazníkovi účastník řízení. S ohledem na znění Všeobecných obchodních podmínek, činí výpovědní doba těchto smluv dva měsíce. Zástupce zákazníka dne 7. října 2016 vypověděl smlouvu o dodávkách plynu a dne 19. října 2016 smlouvu o dodávkách elektřiny. Smlouva o dodávkách plynu tedy měla být ve smyslu Všeobecných obchodních podmínek ukončena ke dni 7. prosince 2016 a smlouva o dodávkách elektřiny ke dni 19. prosince 2016. Účastník řízení přesto i po těchto dnech dodával zákazníkovi [REDAKCE] komodity, a to až do dne 16. března 2017 v případě dodávek plynu a až do dne 28. března 2017 v případě dodávek elektřiny. Účastník řízení současně za toto období od 8. prosince 2016 do 28. března 2017 (dodávky plynu) a období od 20. prosince 2016 do 16. března 2017 (dodávky elektřiny) požadoval po zákazníkovi [REDAKCE] úhradu plateb za dodávky těchto komodit prostřednictvím vystavených faktur.

Správní orgán dospěl k závěru, že výše popsané skutky (jak ve vztahu k dodávkám elektřiny, tak plynu) účastníka řízení vůči zákazníkovi [REDAKCE], tzn. požadování platby za dodávky elektřiny a plynu, které účastník řízení [REDAKCE] dodal, ačkoli si je daný zákazník neobjednal, jsou obchodními praktikami vůči spotřebiteli ve smyslu ust. článku 2 písm. d) směrnice o nekalých obchodních praktikách, neboť se jedná o jednání ze strany obchodníka přímo související s prodejem a dodáním produktů spotřebitelům.

Správní orgán dle závěrů rozsudků Nejvyššího správního soudu ze dne 23. října 2014, č. j. 7 As 110/2014 - 52, a ze dne 6. listopadu 2015, č. j. 7 As 141/2015 - 38, pristoupil ke zjišťování, zda jsou tyto popsané obchodní praktiky zakázané dle zákona o ochraně spotřebitele, resp. směrnice o nekalých obchodních praktikách. Nejprve vyhodnocoval, zda uvedené obchodní praktiky nesou znaky některé z nekalých obchodních praktik uvedených v přílohách č. 1 a č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017.

Podle ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, je nekalou obchodní praktikou za všech okolností praktika uvedená v příloze č. 1 a příloze č. 2 k tomuto zákonu. Dle písm. f) přílohy č. 2 k zákonu o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, jsou obchodní praktiky vždy považovány za agresivní, pokud podnikatel požaduje na spotřebiteli okamžitou nebo odloženou platbu za výrobky nebo služby, které mu dodal, ačkoli si je spotřebitel neobjednal nebo požaduje vrácení či uschování nevyžádaných výrobků, nejedná-li se o náhradní dodávku podle předem uzavřené smlouvy.

Vzhledem k tomu, že bylo v rámci správního řízení prokázáno, že účastník řízení v postavení prodávajícího požadoval po zákazníkovi [REDAKCE] jako spotřebiteli platby za sdružené služby dodávky elektřiny a plynu, které mu dodal, ačkoli si je uvedený zákazník neobjednal (tedy i po účinnosti výpovědi uvedených smluv ze strany zákazníka), resp. platby za období, kdy již byl ukončen smluvní závazek zákazníka a zákazník od účastníka řízení nepožadoval žádné služby, což účastník řízení nerespektoval, dospěl správní orgán k závěru, že popsané obchodní praktiky účastníka řízení naplňují v obou případech znaky agresivní obchodní praktiky dle ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k tímž zákonům. S odkazem na výše citované rozsudky Nejvyššího správního soudu správní orgán uvádí, že pro toto posouzení není nutné zohlednit otázku, zda předmětné praktiky mohou narušit rozhodnutí průměrného spotřebitele o obchodní transakci, a proto se správní orgán tímto posouzením nezabýval.

Jelikož správní orgán dospěl k závěru, že se jedná o agresivní obchodní praktiky dle ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k tímž zákonu, nezabýval se již tím, zda popsané obchodní praktiky jsou také zakázané dle ust. § 5, ust. § 5a nebo ust. § 5b zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, či zda naplňují znaky nekalých obchodních praktik dle ust. § 4 odst. 1 tímž zákonu.

Dále správní orgán konstatuje, že uvedené agresivní obchodní praktiky byly účastníkem řízení užity po učinění rozhodnutí zákazníka [REDAKCE] ohledně koupě sdružených služeb dodávky elektřiny a plynu, neboť uvedený [REDAKCE] učinil rozhodnutí nebyť nadále zákazníkem účastníka řízení, což účastník řízení nerespektoval

a nadále tomuto zákazníkovi dodával plyn a elektřinu a požadoval po něm za tyto služby úhradu, a to bez uzavřených smluv (jelikož ty stávající byly platně ukončeny).

Co se týče doby, po kterou měl účastník řízení poskytovat zákazníkovi [REDAKCE] sdružené služby dodávky plynu a elektřiny, aniž by si je u něj objednal, a za něž následně požadoval úhradu, tak je nesporné, že účastník řízení poskytoval [REDAKCE] nevyžádané dodávky plynu (resp. sdružené služby dodávek plynu bez uzavřené smlouvy) v období od 20. prosince 2016 do 16. března 2017 a nevyžádané dodávky elektřiny (resp. sdružené služby dodávek elektřiny bez uzavřené smlouvy) v období od 8. prosince 2016 do 28. března 2017.

Účastník řízení namítal (ve své podstatě ke skutkům ve výroku I, II, ale i III. a IV., s ohledem na jejich obsahovou provázanost), že byl připraven smluvní závazek se zákazníkovi [REDAKCE] ukončit způsobem, jak uvedl v akceptaci zasláné tomuto zákazníkovi (pozn. správního orgánu: tj. až k chybně určenému datu 31. ledna 2017), nicméně jelikož si k avizovanému datu o odběrné místo nikdo nepožádal, resp. na odběrném místě nebyl zahájen žádným z konkurenčních dodavatelů proces změny dodavatele, neukončil účastník řízení dodávku komodit, aby zákazník [REDAKCE] nebyl v režimu neoprávněného odběru. K tomuto správní orgán nejprve konstatuje, že účastník řízení zákazníkovi sdělil chybné datum ukončení obou smluv. Toto chybné datum ukončení dotčených smluv nadto účastník řízení zákazníkovi [REDAKCE] sdělil těsně před skutečným ukončením předmětných smluv dle smluvních podmínek (resp. všeobecných obchodních podmínek), čímž fakticky tomuto zákazníkovi znemožnil plynulou změnu dodavatele. Není tedy ani pravdou tvrzení účastníka řízení, že [REDAKCE] řádně a včas upozornil na sjednání nové smlouvy a že [REDAKCE] dodával komodit za účelem minimalizace škody. Kdyby účastník řízení zákazníkovi sdělil datum ukončení smluv správné a včas, byl by na to zákazník schopen patřičně reagovat a dle názoru správního orgánu by se do neoprávněného odběru dostat nemohl. Námitky účastníka řízení ve vztahu k těmto skutkům tedy nejsou důvodné.

Správní orgán tedy uzavírá, že účastník řízení jakožto prodávající užil po učinění rozhodnutí zákazníka [REDAKCE] ohledně koupě sdružených služeb dodávky elektřiny a plynu vůči němu jako spotřebiteli agresivní obchodní praktiky ve smyslu ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k těmž zákonům (požadováním platby za služby, které si [REDAKCE] neobjednal, a to současně bez uzavřené smlouvy), čímž v obou případech zákazníka (jak v případě dodávek elektřiny, tak plynu) porušil zákaz užití nekalých obchodních praktik stanovený ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017.

V. II. II. Sdělení data ukončení dodávek (výrok III. a IV. tohoto rozhodnutí)

Ve správním řízení bylo zjištěno, že zástupce zákazníka [REDAKCE] požádal účastníka řízení (v rámci výpovědi smlouvy o sdružených službách dodávky zemního plynu ve vztahu k OM [REDAKCE]) dne 7. října 2016 o neprodlené sdělení data ukončení dodávky zemního plynu a dne 19. října 2016 o neprodlené sdělení data ukončení dodávky elektřiny. Účastník řízení na výše uvedenou žádost zástupce zákazníka [REDAKCE] reagoval dne 30. listopadu 2016, kdy toliko uvedl, že akceptuje jeho žádost (výpovědi smluv), že jsou dotčená odběrná místa volná pro změnu a datum ukončení dodávek sdělí zákazníkovi dopisem. Účastník řízení následně až dopisy ze dne 6. prosince 2016 sdělil zákazníkovi

██████████ ukončení dotčených smluv z důvodu výpovědi na straně zákazníka, resp. konkrétně sdělil, že obě smlouvy budou ukončeny „k datu výročí smluvního závazku, tedy k 31.1.2017“.

Účastník řízení tedy na žádosti zákazníka ze dne 7. října 2016 a dne 19. října 2016 sdělil data ukončení předmětných smluv až dopisem ze dne 6. prosince 2016.

Smyslem ustanovení o stanovení povinnosti obchodníka s elektřinou nebo plynem sdělit zákazníkovi datum ukončení dodávek elektřiny nebo plynu neprodleně, je zejména umožnit plynulé navázání dodávky při změně dodavatele.

Obecně pojem „neprodleně“ znamená jinými slovy „bez zbytečného prodlení“, „okamžitě“, „ihned“, „bez meškání“ apod. Je tedy nutné dobu vymezenou tímto pojmem, zvláště v případech, kdy se jedná o sdělení data ukončení dodávky předmětné komodity (elektřina, plyn) podle výše uvedených ustanovení energetického zákona, počítat v řádu několika dnů. Účastník řízení sdělil na základě požadavku zákazníka data ukončení dodávky plynu až po 59 dnech a dodávky elektřiny až po 47 dnech.

Správní orgán s ohledem na výše uvedené uzavírá, že data ukončení dodávek plynu a elektřiny nebyly zákazníkovi sděleny neprodleně. K tomuto je nutné zdůraznit skutečnost, že uvedené datum (31. ledna 2017) ukončení dodávek (elektřiny a plynu) bylo v dopisech ze dne 6. prosince 2016 účastníkem řízení uvedeno chybně [jak bylo popsáno výše – zejména v části „V. II. I. Agresivní obchodní praktiky (výrok I. a II. tohoto rozhodnutí)“ tohoto rozhodnutí].

V. II. II. Subjekt mimosoudního řešení spotřebitelských sporů (výrok V. a VI. tohoto rozhodnutí)

V průběhu správního řízení bylo zjištěno a prokázáno, že účastník řízení vůči zákazníkům vystupoval jako prodávající ve smyslu ust. § 2 odst. 1 písm. b) zákona o ochraně spotřebitele a že Spotřebitelé jsou nepodnikající fyzické osoby, které nejednaly v rámci své podnikatelské činnosti nebo v rámci samostatného výkonu svého povolání. Spotřebitelé tak naplňují definici spotřebitele podle ust. § 2 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele.

V rámci správního řízení bylo dále zjištěno a prokázáno, že účastník řízení uzavřel v období od 5. května 2016 do 10. prosince 2016 smlouvy (přesná data uzavření smluv jsou uvedena ve výroku V. tohoto rozhodnutí) mimo jiné i s 8 Spotřebiteli, kdy součástí smluvní dokumentace předané Spotřebitelům nebyla informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu), ač smlouva uzavřená mezi účastníkem řízení a jednotlivými Spotřebiteli odkazovala na obchodní podmínky, ve kterých tato informace rovněž nebyla uvedena. Tvrzení účastníka řízení, že informaci poskytl jednotlivým Spotřebitelům prostřednictvím Přílohy č. 1, bylo vyvráceno v rámci kontroly, kdy každý z jednotlivých 8 Spotřebitelů shodně uvedl, že mu účastník řízení Přílohu č. 1 nepředal.

K námitce účastníka řízení, že uvedení čísla smlouvy a přiložení podpisu zákazníka na Přílohu č. 1 není zákonem vyžadováno, správní orgán konstatuje, že toto tvrzení účastníka řízení je pravdivé, nicméně zákon naopak vyžaduje, aby prodávající zákazníka (spotřebitele)

informoval o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, což se v dané věci nestalo, o čemž svědčí jednotlivá vyjádření Spotřebitelů, že tuto informaci neobdrželi, jakož i ostatní předaná dokumentace, ve které nikde není odkaz na Přílohu č. 1, kdy ani v Prohlášení zákazníka a poučení o jeho právech (kde jsou vyjmenovány jednotlivé dokumenty převzaté zákazníkem) není uvedeno převzetí také Přílohy č. 1.

K námitce účastníka řízení, že Úřad prakticky dovozuje prokázání protiprávního jednání účastníka řízení na základě písemných odpovědí vybraných zákazníků na svoje dotazy, aniž by provedl výslech těchto osob, správní orgán konstatuje následující. Dle ust. § 51 správního řádu lze k provedení důkazů užít všech důkazních prostředků, které jsou vhodné ke zjištění stavu věci a které nejsou získány nebo provedeny v rozporu s právními předpisy. Správní orgán má za to, že písemná vyjádření jednotlivých Spotřebitelů jsou zcela jistě zákonným důkazním prostředkem. Současně z jednotlivých písemných vyjádření je zřejmé, že ani jeden ze Spotřebitelů neobdržel vůbec Přílohu č. 1 – to plyne také z ostatních provedených důkazů (viz odstavec výše). Správní orgán má tedy za prokázané, že účastník řízení Spotřebitelům avizovanou Přílohu č. 1 vůbec nepředal, kdy ani účastník řízení sám neprokázal opak. Nebylo ani prokázáno, že by informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů byla Spotřebitelům předána ze strany účastníka řízení jiným způsobem. S ohledem na skutečnost, že správní orgán má k dispozici písemná vyjádření jednotlivých Spotřebitelů, vyhodnotil současně jako nadbytečné a nevhodné předvolat Spotřebitele k výslechu.

K námitce účastníka řízení, že daná informace je písemně poskytována opakovaně i v průběhu smluvního vztahu, a to v rámci reklamačního protokolu, který je součástí periodického vyúčtování poskytovaných dodávek, pak k tomuto správní orgán konstatuje následující. I pokud by toto tvrzení účastníka řízení bylo prokázáno (což v dané věci nebylo), pak správní orgán konstatuje, že by takovým postupem účastník řízení nedostal povinností stanovených v ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele, jelikož jak je zřejmé z výkladu citovaného ustanovení, informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů musí být spotřebiteli poskytnuta před uzavřením smlouvy. Toto správní orgán dovozuje ze znění citovaného ustanovení, kde se mimo jiné uvádí, že požadovaná informace má být uvedena i v obchodních podmínkách, odkazuje-li smlouva na obchodní podmínky. Je zřejmé, že v takovém případě jsou obchodní podmínky součástí smluvní dokumentace předané spotřebiteli před podpisem smlouvy.

Dále bylo v rámci správního řízení zjištěno a prokázáno, že minimálně ve dnech 7. října 2016, 14. října 2016, 29. listopadu 2016, 4. ledna 2017, 11. ledna 2017 a 13. ledna 2017 neměl účastník řízení uvedenu na svých webových stránkách informaci o Úřadu jako subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů (včetně internetové adresy Úřadu), a to ani v části „Jak postupovat při reklamaci“ na adrese <https://www.bohemiaenergy.cz/co-delat-kdyz/reklamace-a-stiznosti/reklamace/#jak-postupovat-pri-reklamaci> (jak uváděl účastník řízení). Provedenými printscreeny webových stránek v uvedených dnech tedy bylo rovněž vyvráceno tvrzení účastníka řízení, že informace o subjektu mimosoudního řešení sporů se nachází na webových stránkách ode dne 29. ledna 2016.

Informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů byly na webových stránkách nalezeny až dne 6. února 2017, kdy Úřad opětovně provedl kontrolu webových stránek. Z výše uvedeného vyplývá, že účastník řízení nejméně v období od 7. října 2016

do 13. ledna 2017, resp. v uvedených dnech, neplnil povinnost uvádět informace o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů na internetových stránkách, které provozuje.

V. III. Formální a materiální stránka přestupků

Správní orgán má na základě výše uvedeného za prokázané, že byly naplněny formální stránky celkem 13 přestupků, a to:

- a) pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017,
- b) přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017,
- c) přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017,
- d) přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017,
- e) 8 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016,
- f) pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017,

když účastník řízení **a) a b)** jako prodávající po učinění rozhodnutí zákazníka [redacted] ohledně koupě sdružených služeb dodávky elektřiny a plynu užil jednotlivě vůči tomuto zákazníkovi jako spotřebiteli ve dvou případech (dodávky elektřiny a plynu) nekalou obchodní praktiku, konkrétně agresivní obchodní praktiku ve smyslu ust. § 4 odst. 3 věty druhé zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, ve spojení s písm. f) přílohy č. 2 k témuž zákonu, čímž účastník řízení v obou případech porušil zákaz stanovený v ust. § 4 odst. 4 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, **c) a d)** nesdělil neprodleně na žádost zákazníka (spotřebitele) [redacted] v rozporu s ust. § 30 odst. 2 písm. m) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 datum ukončení dodávky elektřiny do OM [redacted] (přestože o to uvedený zákazník výslovně požádal v rámci výpovědi smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny ze dne 19. října 2016) a v rozporu s ust. § 61 odst. 2 písm. m) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 datum ukončení dodávky plynu do OM [redacted] (přestože o to uvedený zákazník výslovně požádal v rámci výpovědi smlouvy o sdružených službách dodávky plynu ze dne 7. října 2016), **e)** jako prodávající neposkytl minimálně 8 Spotřebitelům informace dle ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, neboť tyto jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem neinformoval nejpozději v den uzavření smlouvy o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu), když tuto informaci neuvedl v obchodních podmínkách, ač smlouva uzavřená mezi účastníkem řízení a jednotlivými Spotřebiteli odkazovala na obchodní podmínky, **f)** jako prodávající neposkytl spotřebitelům informace dle ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, neboť nejméně šesti dílčími útoky uskutečněnými ve dnech 7. října 2016, 14. října 2016, 29. listopadu 2016, 4. ledna 2017, 11. ledna 2017 a 13. ledna 2017 neinformoval spotřebitele jasným, srozumitelným a snadno dostupným způsobem o subjektu mimosoudního řešení spotřebitelských sporů, který je pro daný typ nabízeného, prodáváného, poskytovaného nebo zprostředkovaného výrobku nebo služby věcně příslušný (včetně internetové adresy tohoto subjektu), když tyto informace nejméně v uvedených dnech neuvedl na webových stránkách, které provozuje.

K právní kvalifikaci jednání účastníka řízení specifikovaného ve výroku I. a VI. tohoto rozhodnutí jako pokračujícího přestupku správní orgán uvádí následující. Na posouzení odpovědnosti za přestupky se užije úprava účinná v době spáchání posuzovaného jednání, která však neobsahuje definici pokračování ve správním deliktu (přestupku). Při absenci definice pokračujícího přestupku ve správním právu je nutné analogicky vycházet z ust. § 116 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění rozhodném pro projednávanou věc, dle kterého pokračováním v trestném činu se rozumí takové jednání, jehož jednotlivé dílčí útoky vedené jednotným záměrem naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku. U pokračování v přestupku tedy dílčí útoky musí současně (i) naplňovat skutkovou podstatu stejného přestupku, (ii) vykazovat souvislost časovou a v předmětu útoku, (iii) být spojeny stejným nebo obdobným způsobem provedení a (iv) být vedeny jednotným záměrem pachatele. Správní orgán nad rámec uvedeného konstatuje, že obdobná definice je obsažena i v ust. § 7 zákona o odpovědnosti za přestupky (účinného od 1. července 2017).

Správní orgán konstatuje, že všechny podmínky pokračování v přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (výrok I. tohoto rozhodnutí) má za kumulativně splněné, když (i) oba dílčí útoky – skutky (spočívající v požadování platby za sdružené služby dodávky elektřiny, které účastník řízení spotřebiteli dodal i přesto, že si je od něj daný spotřebitel neobjednal) naplňují stejnou skutkovou podstatu přestupku, tj. přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, (ii) souvislost časová a v předmětu útoku zde je (dílčí skutky na sebe časově navazují a byly spáchány obdobným jednáním – vystavením faktur, prostřednictvím kterých byly požadovány platby), (iii) dílčí útoky jsou spojeny stejným způsobem provedení (požadováním platby za neobjednané služby) a (iv) dílčí útoky byly vedeny jednotným záměrem (účastník řízení jakožto prodávající je povinen bezpodmínečně znát a dodržovat povinnosti plynoucí mu z jeho činnosti a i přesto tyto povinnosti nebyly ze strany účastníka řízení splněny).

Správní orgán dále konstatuje, že také všechny podmínky pokračování v přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (výrok VI. tohoto rozhodnutí) má za kumulativně splněné, když (i) 6 dílčích útoků (skutků) naplňuje stejnou skutkovou podstatu přestupku, tj. přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 [jelikož správní orgán jednoznačně neprokázal určité souvislé časové období, po které nebyla na webových stránkách účastníka řízení uvedena informace ve smyslu ust. § 14 odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, vzal (a to ve prospěch účastníka řízení) za prokázané, že pouze po dobu 6 dnů (tj. dne 7. října 2016, 14. října 2016, 29. listopadu 2016, 4. ledna 2017, 11. ledna 2017 a 13. ledna 2017) nebyla na webových stránkách účastníka řízení uvedena požadovaná informace], (ii) souvislost časová a v předmětu útoku zde je [předmětnou skutkovou podstatu účastník řízení naplňoval po dobu 6 dnů (v rozmezí cca 3 měsíců) téže jednáním (tj. neuvedením požadované informace na svých webových stránkách)], (iii) dílčí útoky jsou spojeny stejným způsobem provedení (neuvedením požadované informace na svých webových stránkách) a (iv) dílčí útoky byly vedeny jednotným záměrem (účastník řízení jakožto držitel licence je povinen bezpodmínečně znát a dodržovat povinnosti plynoucí mu nejen z držby licence, ale také z jeho činnosti a i přesto tyto povinnosti nebyly ze strany účastníka řízení splněny).

Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 31. května 2007, č. j. 8 As 17/2007-135, vyplývá, že pro trestnost jednání musí být naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku). Upravují-li zásady soudního trestání situaci, v níž formálně trestný skutek nelze považovat za trestný čin, je-li jeho společenská nebezpečnost (škodlivost) nižší než nepatrná, musí obdobná pravidla platit i pro správní delikty (přestupky). Podstatou správních deliktů (přestupků) je postih za jednání v rozporu s právem. K jeho trestnosti však nepostačuje, že jednání po formální stránce vykazuje znaky skutkové podstaty deliktu (přestupku), pokud zároveň není jednáním společensky nebezpečným (škodlivým). Jinými slovy, aby mohlo být určité protiprávní jednání kvalifikováno jako správní delikt (přestupek), musí být kromě formálních znaků deliktního jednání naplněna i materiální stránka deliktu (přestupku) a jednání musí vykazovat určitou míru společenské nebezpečnosti (škodlivosti) ve vztahu k porušené povinnosti stanovené zákonem na ochranu odpovídajících hodnot. Vždy je proto třeba zkoumat, jaký zájem společnosti je porušeným ustanovením chráněn, zda byl posuzovaným jednáním porušen, popř. v jaké intenzitě se tak stalo. V této souvislosti se Úřad zabýval také otázkou naplnění materiální stránky vytykaných přestupků.

Z hlediska materiální stránky přestupku je obecně třeba zejména vycházet ze skutečnosti, že každá skutková podstata přestupku implicitně zakotvuje obecnou míru společenské škodlivosti nežádoucího jednání. V opačném případě by ostatně zákonodárce porušení právních norem nesankcionoval jako přestupek.

V posuzovaných případech popsaných ve výroku I., II., V., VI. tohoto rozhodnutí konkrétní společenská škodlivost vždy spočívala v narušení veřejného zájmu na ochraně práv spotřebitelů, neboť kdyby na trhu s energetikou docházelo k takovému protiprávnímu jednání běžně, jednalo by se zcela nepochybně o absolutně neudržitelný stav, který by byl v rozporu se zájmy společnosti a způsobil by značné oslabení při uplatňování práv zákazníků. Ve vztahu k jednání popsaným ve výrocih I. a II. tohoto rozhodnutí je třeba dále uvést, že nekalé obchodní praktiky obecně významným způsobem poškozují spotřebitele a mohou vést k vytvoření překážek řádného fungování vnitřního trhu a narušení hospodářské soutěže. Ve vztahu k jednání popsaným ve výrocih V. a VI. tohoto rozhodnutí správní orgán konstatuje, že konkrétní společenská škodlivost spočívá v narušení práva spotřebitele na informace ohledně alternativního řešení spotřebitelských sporů. V posuzovaných případech popsaných ve výroku III. a IV. tohoto rozhodnutí pak konkrétní společenská škodlivost spočívala v narušení zájmu spotřebitele na poskytnutí informace ohledně ukončení smlouvy, ponechání spotřebitele v nejistotě ohledně ukončení smluvního závazku, jakož i znemožnění plynulého navázání dodávky při změně dodavatele.

S ohledem na výše uvedené tak správní orgán uzavírá, že jednání účastníka řízení popsaná ve výrocih I. až VI. tohoto rozhodnutí dosahují vyšší míry společenské škodlivosti ve vztahu k porušeným povinnostem, než je míra nižší než nepatrná, a proto je nutné konstatovat, že jsou naplněny také materiální stránky všech 13 přestupků.

V. IV. Odpovědnost za přestupky

Správní orgán se rovněž zabýval otázkou, zda nejsou naplněny podmínky uvedené v ust. § 24b odst. 1 zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016, potažmo zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, či ust. § 91d odst. 1 energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, tedy zda účastník řízení za přestupky či kterýkoli z vytykaných přestupků neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil.

Z podkladů, které měl správní orgán k dispozici, nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení z vytykaných 13 přestupků.

Nad rámec uvedeného správní orgán konstatuje, že charakteristickým znakem přestupků právnických osob je to, že odpovědnost těchto osob je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy odpovědnost za výsledek. Je tedy věcí účastníka řízení, aby si při výkonu své činnosti počínal tak, aby neporušil povinnosti dané zákonem o ochraně spotřebitele či energetickým zákonem a nepoškodil těmito zákony chráněné zájmy.

Správní orgán tak vzhledem k výše uvedenému nepochybně zjistil a prokázal, že se účastník řízení výše popsány skutky dopustil spáchání 13 přestupků, a to:

- a) pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (výrok I. tohoto rozhodnutí),
- b) přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (výrok II. tohoto rozhodnutí),
- c) přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 (výrok III. tohoto rozhodnutí),
- d) přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 (výrok IV. tohoto rozhodnutí),
- e) 8 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 (výrok V. tohoto rozhodnutí),
- f) pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (výrok VI. tohoto rozhodnutí).

VI. Uložení správního trestu

Dle ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona, tj. od 1. července 2017, použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější. V rámci úvodní části „V. Právní hodnocení“ odůvodnění tohoto rozhodnutí dospěl správní orgán k závěru, že pro pachatele (účastníka řízení) jsou výhodnější ta ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, jež jsou uvedena v zákoně o odpovědnosti za přestupky, a proto správní orgán aplikoval tato ustanovení.

V rámci vedeného řízení bylo zjištěno a prokázáno, že se účastník řízení dopustil celkem 13 přestupků, za které Úřad ukládá pokutu. Takové jednání právní teorie označuje za souběh přestupků, který je definován jako případ, kdy stejný pachatel spáchal dva nebo více přestupků dříve, než byl za některý z nich pravomocně potrestán. V tomto případě se jednalo o vícečinný souběh různorodý, kdy se pachatel více, tj. 13 skutky dopustil naplnění 4 různých skutkových podstat, a tím 13 přestupků – konkrétně pokračujícího přestupku a přestupku dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, 8 přestupků dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 a pokračujícího přestupku dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (výrok VI. tohoto rozhodnutí).

Dle ust. § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se za dva nebo více přestupků téhož pachatele projednaných ve společném řízení uloží správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejpřísněji trestný. Jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, uloží se správní trest podle ustanovení vztahujícího se na přestupek nejzávažnější.

Správní orgán proto přistoupil k vyhodnocení, který z 13 vytýkaných přestupků je nejpřísněji trestný, příp. jsou-li horní hranice sazeb pokut stejné, který z vytýkaných správních deliktů je nejzávažnější.

S přihlédnutím k ust. § 112 odst. 3 zákona o odpovědnosti za přestupky bylo pro uložení správního trestu užito znění zákona o ochraně spotřebitele a energetického zákona ve znění účinném ke dni vydání tohoto rozhodnutí, tj. ve znění pozdějších předpisů.

Dle ust. § 24 odst. 14 písm. d) zákona o ochraně spotřebitele ve znění pozdějších předpisů lze za přestupek dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (výroky I. a II. tohoto rozhodnutí) uložit pokutu do 5 000 000 Kč.

Dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona lze za přestupek dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 (výrok III. tohoto rozhodnutí) i přestupek dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 (výrok IV. tohoto rozhodnutí) uložit pokutu do 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obrátu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období.

Dle ust. § 24 odst. 14 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění pozdějších předpisů lze za přestupek dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 31. prosince 2016 (výrok V. tohoto rozhodnutí) i přestupek dle ust. § 24 odst. 7 písm. m) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017 (výrok VI. tohoto rozhodnutí) uložit pokutu do 1 000 000 Kč.

Z výše uvedeného je tedy patrné, že přísněji trestné jsou posuzované přestupky dle energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, neboť zákonodárce za spáchání těchto přestupků stanovil vyšší horní hranici sazby pokuty.

Ve vztahu k posuzovaným přestupkům dle energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, a to přestupku dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) uvedeného zákona a přestupku dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) téhož zákona, je pak třeba uvést, že horní hranice sazeb pokut dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona jsou ve vztahu k posuzovaným přestupkům stejné, tj. pokuta až do výše 50 000 000 Kč nebo 1 % z čistého obrátu dosaženého držitelem licence za poslední ukončené účetní období.

Co se týče hodnocení závažnosti přestupků, správní orgán konstatuje, že je při ukládání sankce (a při použití absorpční zásady dle § 41 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky) nutno zohlednit, že se jedná o opakované naplňování téže skutkové podstaty (akorát v jiné oblasti energetiky, tj. v prvním případě v oblasti elektroenergetiky, ve druhém v oblasti plynárenství) více skutky de iure.

Jestliže byl přestupek spáchán opakovaným naplňováním téže skutkové podstaty, nejedná se obecně o více různých přestupků [tedy přesněji řečeno se jedná o 2 přestupky

stejného druhu (specifikované ve výroku III. a IV. tohoto rozhodnutí), stejné (resp. s ohledem na různou oblast přesněji řečeno obdobné) skutkové podstaty]. Mnohdy v takových případech nelze ani dost dobře vybrat ten, který by byl nejzávažnější, když je jednáními spáchán stejný (obdobný) přestupek se stejnou horní hranicí sazby pokuty. Při ukládání pokuty je pak správní orgán vázán pouze rozpětím výše sankce.

Přes tyto skutečnosti však správní orgán v jednom z posuzovaných případů spatřuje vyšší závažnost oproti druhému, a shledává jej tedy jako nejzávažnější, a to přestupek dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017, kterého se účastník řízení dopustil tím, že jako obchodník s plynem v rozporu s ust. § 61 odst. 2 písm. m) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 nesdělil neprodleně na žádost zákazníka (spotřebitele) [REDAKCE] datum ukončení dodávky plynu do OM [REDAKCE] (přestože o to uvedený zákazník výslovně požádal v rámci výpovědi smlouvy o sdružených službách dodávky plynu ze dne 7. října 2016), resp. mu (přesto chybně) datum ukončení smlouvy sdělil až po 59 dnech (výrok IV. tohoto rozhodnutí). Správní orgán shledává tento přestupek závažnější oproti přestupku uvedenému ve výroku III. tohoto rozhodnutí právě s ohledem na dobu trvání nekonání účastníka řízení (dobu nesdělení požadované informace), tj. 59 dnů oproti 47 dnům v případě jednání uvedeného ve výroku III. tohoto rozhodnutí.

Správní orgán tedy přistoupil k uložení správního trestu podle ustanovení vztahujícího se na tento (nejzávažnější) přestupek dle ust. § 91 odst. 11 písm. d) energetického zákona ve znění účinném do 5. června 2017 uvedený ve výroku IV. tohoto rozhodnutí, tzn. k uložení správního trestu dle ust. § 91 odst. 14 písm. b) energetického zákona.

Dle ust. § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky lze za přestupek uložit správní trest ve formě (i) napomenutí, (ii) pokuty, (iii) zákazu činnosti, (iv) propadnutí věci nebo náhradní hodnoty či (v) zveřejnění rozhodnutí o přestupku.

Jelikož energetický zákon neumožňuje ve smyslu ust. § 47 odst. 2 a ust. § 50 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky uložit pachatelí správní trest ve formě zákazu činnosti či zveřejnění rozhodnutí o přestupku a ani z povahy provedení vytykaného skutku účastníka řízení tomuto nelze uložit propadnutí věci nebo náhradní hodnoty ve smyslu ust. § 48 a § 49 zákona o odpovědnosti za přestupky, přichází co do druhu správního trestu ukládaného účastníkovi řízení pouze napomenutí či pokuta.

Správní orgán má za to, že správní trest ve formě napomenutí není v oblasti dozoru Úřadu ve vztahu ke spáchanému přestupku přiléhavý, zejm. s ohledem na jeho povahu ve smyslu ust. § 37 písm. a) a ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán proto s ohledem na výše uvedené vyhodnotil jako zákonné, vhodné a účelné v daném případě uložit správní trest ve formě pokuty.

Při stanovení konkrétní výměry pokuty správní orgán přihlédl ke všem skutečnostem zjištěným ve správním řízení. Zejména přihlédl ve smyslu ust. § 37 písm. a), c) a g) zákona o odpovědnosti za přestupky k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem a k povaze činnosti účastníka řízení. V neposlední řadě správní orgán přihlédl při stanovení výše pokuty též k osobě pachatele.

Vzhledem k výše uvedenému správní orgán nejprve posuzoval otázku povahy

a závažnosti přestupku ve smyslu ust. § 38 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Správní orgán se zabýval zejména závažností spáchaného přestupku, kdy má za to, že spáchaný přestupek je závažný, a to zejména s ohledem na to, že účastník řízení zneužil svého postavení v rámci požadavku zákazníka (spotřebitele) [REDACTED] na ukončení smluvního vztahu, konkrétně smlouvy na dodávku plynu, za účelem změny dodavatele plynu. Účastník řízení nejenže nesdělil zákazníkovi datum ukončení smlouvy o dodávkách plynu neprodleně, ale až po 59 dnech (tj. těsně před skutečným datem ukončení smlouvy) od žádosti zákazníka sdělil nadto nesprávné datum ukončení uvedené smlouvy (a to pozdější datum ukončení smlouvy než vyplývalo ze smluvní dokumentace).

Úřad s ohledem na ust. § 38 písm. a) a b) zákona o odpovědnosti za přestupky považuje nesoučinnost prodávajícího v rámci požadavku spotřebitele na ukončení smlouvy či uvádění nepravdivých informací vůči spotřebiteli a ve svém důsledku obecně klamání zákazníků na trhu s energiemi za velmi závažné, neboť tento trh vykazuje značná specifika oproti trhům s jinými výrobky či službami. Tento trh je charakterizován velmi oslabeným postavením spotřebitelů vůči dodavatelům. Popsané protiprávní jednání účastníka řízení je správním orgánem vnímáno jako zneužití tohoto značně nerovného postavení ze strany účastníka řízení. Pokud by k takovým praktikám ze strany dodavatelů docházelo běžně, stal by se trh s energiemi zcela nekontrolovatelným a závislým na libovůli dodavatele, nikoli na svobodné vůli spotřebitele v postavení zákazníka. Takové praktiky by v neposlední řadě měly negativní vliv též na ostatní dodavatele energií, kteří postupují v souladu se zákonem.

Jak již správní orgán výše uvedl, odpovědnost právnických osob za spáchání přestupku je založena porušením právních povinností bez ohledu na zavinění. Jedná se o objektivní odpovědnost, tedy o odpovědnost za výsledek. Ačkoliv tedy není nutno posuzovat a prokazovat subjektivní stránku věci, je nutno ve smyslu ust. § 38 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky přihlídnout ke skutečnosti, že zájmem (úmyslem) účastníka řízení zřejmě nebylo porušit zákon, k čemuž v konečném důsledku přesto došlo. Správní orgán nemohl bez důvodných pochybností prokázat úmyslné porušení zákona ze strany účastníka řízení (přestože jisté indicie, např. v zájmu na zabránění ve změně dodavatele a udržení si odběratele, toto naznačují), a proto tuto skutečnost vyhodnotil ve prospěch účastníka řízení.

Správní orgán se zabýval také zjištěnou délkou doby, po kterou trval protiprávní stav, ve smyslu ust. § 38 písm. f) zákona o odpovědnosti za přestupky. Jak již správní orgán uvedl, pojem neprodleně je nutné vykládat v řádu několika dnů. Správní orgán za neprodlené sdělení rozhodně nepovažuje sdělení po 59 dnech (tj. téměř po dvou měsících) od žádosti zákazníka. Vzhledem ke skutečnosti, že účastník řízení na žádost zákazníka odpověděl až po 59 dnech, považuje tuto dobu správní orgán vzhledem k její délce za přitěžující okolnost.

Správní orgán jako výrazně přitěžující okolnost dle ust. § 40 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupky hodnotí skutečnost, že účastník řízení posuzovaný přestupek spáchal ve vícečinném souběhu s 12 dalšími přestupky, mezi kterými jsou mimo jiné 2 přestupky dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona o ochraně spotřebitele ve znění účinném do 30. června 2017, kdy se sice jedná o přestupky mírněji trestné (výrok I. a II. tohoto rozhodnutí), avšak dle názoru správního orgánu o přestupky svou podstatou závažné, neboť má za to, že obecně užití klamavých obchodních praktik, nadto v dané věci agresivních, jsou velmi závažným jednáním, s ohledem na již avizované velmi oslabené postavení spotřebitelů vůči dodavatelům.

Při stanovení výše pokuty je nutno též zohledňovat opakovanost porušování zákona účastníky řízení, ať už z pohledu neustálého porušování totožných ustanovení a právních předpisů, nebo celkové nedisciplinovanosti při nedodržování stanovených povinností. V tomto případě je třeba zohlednit, že:

- příkazem ze dne 19. ledna 2015, č. j. 00532-3/2015-ERU, který nabyl právní moci dne 29. ledna 2015, byla účastníkovi řízení za spáchání správního deliktu dle ust. § 91 odst. 5 písm. d) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů, v tehdy účinném znění, uložena pokuta ve výši 5 000 Kč spolu s povinností uhradit náklady řízení,

což je zohledněno při stanovení výše pokuty jako přitěžující okolnost.

Účastníkovi řízení byla dále rozhodnutím v části věci ze dne 13. prosince 2016, č. j. 11574-7/2015-ERU, které nabylo právní moci dne 4. července 2017, za spáchání 2 správních deliktů dle ust. § 24 odst. 1 písm. a) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění účinném do 27. prosince 2015 uložena pokuta ve výši 30 000 Kč spolu s povinností uhradit náklady řízení.

Ve správním řízení bylo prokázáno, že účastník řízení spáchal nyní projednávané přestupky ještě před tím, než byl potrestán za jiná protiprávní jednání – viz pravomocné rozhodnutí v části věci ze dne 13. prosince 2016, č. j. 11574-7/2015-ERU, které nabylo právní moci dne 4. července 2017. Jednání, kdy pachatel spáchal dva nebo více trestných činů dříve, než byl pro některý z nich odsouzen, je právní teorií označováno jako souběh. V tomto případě se jednalo o souběh vícečinný různorodý, neboť se účastník řízení dopustil několika skutky naplnění různých skutkových podstat.

Na výše popsanou situaci lze přiměřeně použít závěrů rozsudku Nejvyššího správního soudu č. j. 1 As 28/2009-62, z nichž vyplývá, že nevede-li správní orgán v rozporu s ust. § 57 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, společně řízení o více přestupcích téhož pachatele, není takový postup vadou řízení, je-li z odůvodnění následného rozhodnutí zřejmé, že ve věci byla aplikována zásada absorpční, zakotvená v ust. § 12 odst. 2 citovaného zákona pro ukládání trestu za souběh přestupků. Tento závěr lze pak použít i při trestání přestupků.

Vzhledem k výše uvedenému je nutné i na danou situaci analogicky použít zásadu absorpce.

Ve smyslu ust. § 39 a ust. § 40 zákona o odpovědnosti za přestupky již správnímu orgánu nejsou v posuzované věci žádné další polehčující či přitěžující okolnosti známy.

Co se týče osoby pachatele přestupku, správní orgán vycházel při stanovení výše pokuty ze závěrů dostupné judikatury Nejvyššího správního soudu (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. dubna 2010, č. j. 1 As 9/2008 - 133), z níž vyplývá, že správní orgán ukládající pokutu za správní delikt (přestupek) je povinen přihlídnout k osobním a majetkovým poměrům pachatele tehdy, pokud je podle osoby pachatele a výše pokuty, kterou lze uložit, zřejmé, že by pokuta mohla mít likvidační charakter, a to i v případech, kdy příslušný zákon osobní a majetkové poměry pachatele v taxativním výčtu hledisek rozhodných pro určení výše pokuty neuvádí.

Správní orgán se tedy zabýval otázkou majetkových poměrů účastníka řízení. Platí, že správní orgán při zjišťování osobních a majetkových poměrů vychází z údajů předložených samotným účastníkem řízení, případně z těch, které vyplynuly z dosavadního průběhu

správního řízení či které si opatří samostatně bez součinnosti s účastníkem řízení. Zároveň však platí, že nelze-li takto získat přesné informace, je správní orgán oprávněn (nikoliv povinen) stanovit je v nezbytném rozsahu odhadem.

Účastník řízení na výzvu Úřadu (tj. Vyrozumění o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a doložit majetkové poměry, č. j. 02634-5/2018-ERU) nepředložil podklady týkající se jeho aktuálních majetkových poměrů, a proto správní orgán čerpal z veřejně dostupných informací (konkrétně ze Sbírký listin veřejného rejstříku vedeného ohledně účastníka řízení).

Dle Výkazu zisku a ztráty k 31. prosinci 2016 (založené ve Sbírcce listin veřejného rejstříku, značka listiny: C 115621/SL58/MSPH) dosáhl účastník řízení v roce 2016 tržeb z prodeje zboží ve výši [REDAKCE] Kč a celkového výsledku hospodaření před zdaněním ve výši [REDAKCE] Kč, přičemž provozní výsledek hospodaření účastník řízení vykázal ve výši [REDAKCE] Kč.

Dle judikatury českých soudů musí konkrétní forma postihu a jeho výše působit natolik silně, aby od podobného jednání odradila i ostatní nositele obdobných povinností, jaké přísluší účastníku řízení, zároveň musí být postih dostatečně znatelný v materiální sféře pachatele, aby v něm byla dostatečně obsažena i jeho represivní funkce, aniž by však byl pro něj likvidačním. To znamená, že uložená pokuta musí být v takové výši, aby byla způsobilá plnit své základní funkce, tedy funkci represivní a preventivní. Toho je schopná jen v případě, že je natolik významná pro daného rušitele, že se mu porušení právních povinností v ostatních případech nevyplatí. Pokuta musí tedy mít pro pachatele odstrašující účinek, aby se obával možné sankce a nedocházelo k opětovnému porušení právních povinností z jeho strany.

Rovněž je nutno přihlédnout k tomu, že majetkové poměry pachatele nejsou jediným kritériem pro stanovení výše pokuty, nicméně sankce by neměla být vzhledem ke svému účelu nepřiměřená. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 17. dubna 2015, č. j. 4 As 236/2014-85, vyplývá, že ani záporný výsledek hospodaření by nebyl překážkou pro uložení pokuty a neznamenal by ani, že uložená pokuta je likvidační. Je totiž třeba hodnotit celkovou situaci účastníka řízení jakožto právnické osoby.

Po zvážení všech skutkových okolností případu (tedy i skutečností svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení), jakož i po zvážení všech polehčujících a přitěžujících okolností a majetkových poměrů účastníka řízení, a s ohledem na zásadu absorpce stanovil správní orgán účastníkovi řízení úhrnnou pokutu ve výši, jež je uvedena ve výroku VII. tohoto rozhodnutí. Správní orgán má za to, že pokuta ve stanovené výši naplňuje jak funkci preventivní, tak funkci odstrašující, a současně není pro účastníka řízení i s ohledem na jeho majetkové poměry likvidační.

S odkazem na ust. § 46 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky je pokuta splatná do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci.

Správní orgán považuje stanovenou výši pokuty za zcela přiměřenou míře a významu chráněného společenského zájmu upraveného energetickým zákonem a zákonem o ochraně spotřebitele. Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta udělená ve výši tak, jak je uvedeno ve výroku IV. tohoto rozhodnutí, byla uložena v souladu s ust. § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v obdobných nebo shodných případech.

VII. Náklady řízení

Souběžně je výrokem VIII. tohoto rozhodnutí ukládána povinnost úhrady nákladů řízení, neboť správní orgán je podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu povinen účastníkovi, který byl uznán vinným, resp. který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, uložit náhradu nákladů řízení paušální částkou. Podle ust. § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, činí paušální částka 1 000 Kč.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí lze podat rozklad v souladu s ust. § 152 správního řádu k Radě Úřadu do 15 dnů od doručení tohoto rozhodnutí, a to jeho podáním Úřadu. Lhůta pro podání rozkladu se počítá ode dne následujícího po doručení rozhodnutí, nejpozději však po uplynutí desátého dne ode dne, kdy bylo nedoručené a uložené rozhodnutí připraveno k vyzvednutí.

Mgr. Adriana Štoudková, v. r.
oprávněná úřední osoba
oddělení sankčních řízení Ostrava